

ПЛАН ДІЙ ЩОДО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО АКТА ПРО СВОБОДУ МЕДІА В УКРАЇНІ

ВСТУП

European Media Freedom Act (EMFA) — Європейський акт про свободу медіа (Акт) — регламент, ухвалений ЄС у квітні 2024 року, що спрямований на захист плюралізму та незалежності медіа в ЄС в умовах цифрової трансформації медіапростору. Після його повноцінного впровадження з 8 серпня 2025 року, EMFA поряд з Директивою про аудіовізуальні медіапослуги, буде ключовим інструментом Європейського Союзу щодо регулювання медіаринку. Прийняття Акта стало відповіддю ЄС на низку негативних тенденцій, зокрема на зростання впливу онлайн-платформ на доступ до контенту, що створюється медіа, диспропорційний розподіл рекламних прибутків між гравцями ринку та відмінності національних режимів регулювання медіа (особливо щодо радіо та онлайн-преси), які ускладнюють їх вихід на нові національні ринки всередині ЄС. Додатковим фактором стали дії окремих держав на шкоду медійному плюралізму, зокрема недофінансування суспільних мовників та застосування шпигунського програмного забезпечення для стеження за журналістами, а також відсутність ефективної співпраці між національними медійними регуляторами.

Європейський акт про свободу медіа є актом прямої дії для Держав-членів ЄС, але водночас вимагає від них запровадити низку законодавчих гарантій у внутрішньому законодавстві для того, аби надати нормам EMFA змісту. EMFA включений до переліку актів ЄС для скринінгу на предмет відповідності національного законодавства України праву ЄС, тож його впровадження є важливим кроком на шляху до євроінтеграції, особливо з огляду на підвищену увагу ЄС до медіа реформи.

На щастя, частина норм EMFA втілює вимоги Хартії ЄС про основоположні права та віддзеркалює стандарти Ради Європи у сфері свободи вираження поглядів. Тож не дивно, що деякі положення вже частково втілені в українському законодавстві, особливо після ухвалення Закону України «Про медіа». Йдеться, зокрема, про стандарти функціонування публічних медіа, незалежності медійного регулятора та прозорості медіавласності. У цій частині головний фокус буде на їх практичному виконанні. Хоча слід зауважити, що без перегляду норм теж не обійдеться. Питання зміни кількості та процедури призначення членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, стандартів урядування іномовлення та парламентського мовника, що можуть бути віднесені до публічних медіа та підпасти під дію відповідних положень Акта щодо гарантування їх незалежності, застосування санкційного законодавства до українських суб'єктів, посилення захисту журналістських джерел та розширення вимог прозорості онлайн-медіа залишаються на порядку денному. Новими для України стануть вимоги до провайдерів послуг вимірювання аудиторії, системи взаємодії найбільших онлайн-платформ з медіа, регулювання державної реклами, створення можливостей адаптувати пропозицію медіапослуги та оцінка впливу концентрації на медійному ринку на медіаплюралізм та редакційну незалежність.

Лабораторія цифрової безпеки проаналізувала норми національного законодавства, що потребуватимуть гармонізації з Європейським актом про свободу медіа, та підготувала рекомендації у 10 ключових сферах, що відображають ті вимоги ЕМФА, які мають бути впроваджені для отримання членства в ЄС. Детальніші коментарі можна переглянути у порівняльній таблиці (буде переглядатись та доповнюватись). Цей аналіз не включає норми Європейського акта про свободу медіа, які регулюють створення та функціонування Європейської ради медіасервісів (статті 8-13), співпрацю між регуляторами (статті 14-17) та інші положення, дія яких буде безпосередньо поширена на Україну виключно після вступу до ЄС.

НЕОБХІДНІ КРОКИ ДЛЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО АКТА ПРО СВОБОДУ МЕДІА

1. Забезпечення прав отримувачів медіапослуг (Стаття 3)
Національне законодавство вже містить достатньо норм, що закріплюють принципи плюралізму та редакційної незалежності медіа. З огляду на це, немає потреби його оновлювати, проте важливо, щоб будь-які майбутні зміни до національного законодавства не призводили до невиправданого звуження передбачених гарантій та не суперечили нормам Європейського акта про свободу медіа.
2. Посилення захисту журналістських джерел (Стаття 4):
✓ Розширити коло осіб, яким надається захист щодо нерозголошення інформації про журналістські джерела чи конфіденційних комунікацій — інші працівники медіа, інші особи, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакцією можуть володіти такою інформацією, розкривати її.
✓ Внести зміни до національного законодавства щодо гарантування ефективного судового нагляду в усіх випадках отримання доступу до інформації про журналістські джерела чи конфіденційних комунікацій.
✓ Врегулювати використання спеціального шпигунського програмного забезпечення відповідно до вимог та умов ЄС (лише за умови недостатності альтернативних заходів, лише при розслідуванні тяжких або особливо злочинів, вчинених відповідною особою з обов'язковим судовим наглядом, регулярним переглядом та подальшим інформуванням про застосовані обмеження) чи встановити заборону на використання таких засобів.
3. Гарантування незалежності суспільних (публічних) медіа (Стаття 5):
✓ Переглянути підхід до визначення публічних медіа в Україні, спираючись на аналіз практики застосування відповідних норм в ЄС та коректне тлумачення терміну « <i>public remit</i> ».

<ul style="list-style-type: none">✓ У разі віднесення до публічних медіа іномовлення та парламентського мовника — посилити інституційну незалежність органів правління іномовлення та виробити підходи до забезпечення редакційної незалежності парламентського мовника.
<ul style="list-style-type: none">✓ Виконати вимоги щодо належного фінансування суспільного мовлення шляхом забезпечення виділення належної за законом частки коштів або зміни моделі фінансування, з урахуванням потреби середньострокового бюджетного планування.
<ul style="list-style-type: none">✓ Надати повноваження з моніторингу показників незалежності публічних медіа Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення як незалежному регуляторові, що вже здійснює низку допоміжних повноважень для підтримки діяльності публічних медіа в Україні.
4. Посилення прозорості суб'єктів у сфері медіа (Стаття 6):
<ul style="list-style-type: none">✓ Доповнити Закон України «Про медіа» вимогами щодо публікації друкованими та онлайн-медіа на власних сайтах інформації про кінцевого бенефіціарного власника та ключових учасників, що можуть здійснювати вплив на операційну та стратегічну діяльність медіа.
<ul style="list-style-type: none">✓ Запровадити регулювання щодо прозорості отримання коштів за державну рекламу та рекламу третіх держав чи їх державних підприємств, установ та організацій, та додати цю інформацію до переліку відомостей, що містяться у Реєстрі суб'єктів у сфері медіа.
<ul style="list-style-type: none">✓ Додати до Закону «Про медіа» загальний обов'язок для медіа, що надають новинний контент та матеріали про поточні події, щодо гарантування внутрішньої редакційної свободи та розкриття будь-яких можливих конфліктів інтересів, що можуть вплинути на висвітлення ними новин.
5. Підтримка незалежності та ефективності медійного регулятора (Стаття 7):
<ul style="list-style-type: none">✓ Внести зміни до Конституції України (після припинення дії воєнного стану) щодо порядку формування Національної ради з питань телебачення і радіомовлення України та приведення назви регулятора у відповідність природі його діяльності.
<ul style="list-style-type: none">✓ Забезпечити належного рівня фінансової підтримки регулятора, в тому числі через законодавче закріплення рівня заробітних плат його членів та гарантій виплати таких сум на практиці.
6. Додаткові вимоги до платформ спільного доступу до відео (Стаття 18):
<ul style="list-style-type: none">✓ Після прийняття закону-аналогу Акта про цифрові послуги, доповнити статтю 23 Закону «Про медіа» відсильною нормою про додаткові обов'язки платформ спільного доступу до відео, що водночас є великими онлайн-платформами.
<ul style="list-style-type: none">✓ В рамках меморандумів Національної ради з платформами спільного доступу до інформації, домовитися про розміщення інформації про контакти національного регулятора та/або органів спільного регулювання на платформах.

7. Гарантування користувачам права адаптувати отримання медіасервісів у спосіб, що відповідає їх інтересам та побажанням (Стаття 20):
✓ Врегулювати можливість користувачів адаптувати сервіси до власних потреб законом-аналогом Акта про цифрові послуги та окремо врегулювати діяльність суб'єктів, які виготовляють пристрої, щодо роботи яких застосовні вимоги Акта про свободу медіа.
8. Вдосконалення положень щодо адміністративних та інших заходів, що застосовуються до медіа (Стаття 21)
✓ Обмежити застосування положень Закону України «Про санкції» до фізичних осіб-резидентів України та українських юридичних осіб, що є суб'єктами у сфері медіа.
✓ При перегляді положень Закону України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» врахувати вимоги пропорційності щодо накладення на медіа штрафів за порушення вимог щодо реклами азартних ігор на різні типи медіа залежно від їх типу, обсягу поширення та інших показників, що можуть свідчити про його вплив на аудиторію (у разі, якщо така реклама залишатиметься дозволеною).
✓ При запровадженні будь-яких інших законодавчих заходів, які навіть побічно можуть вплинути на діяльність медіа, слід зважувати на вплив, що його запропоноване регулювання може вчинити на медійний плюралізм та редакційну свободу медіа.
✓ Здійснювати постійний моніторинг практики застосування контентних обмежень, визначених Законом України «Про медіа», на предмет їх обґрунтованості та пропорційності.
9. Запровадження оцінки концентрації медіаринку та її впливу на плюралізм та редакційну незалежність (Стаття 22):
✓ Передбачити в національному законодавстві вимоги щодо проведення оцінки впливу концентрації на медійному ринку на медійний плюралізм та редакційну незалежність, що є окремою від оцінки відповідно до Закону України «Про захист економічної конкуренції».
✓ Доповнити повноваження Національної ради проведенням оцінки концентрації на медійному ринку та їх впливу на медійний плюралізм та редакційну незалежність з відповідним забезпеченням належних ресурсів на її проведення.
10. Заохочення врегулювання процедур вимірювання аудиторії (Стаття 24):
✓ Законодавчо встановити принципи діяльності провайдерів послуг вимірювання аудиторії, зокрема з наданням гарантій для медіа та рекламодавців щодо рівного доступу до інформації про частку аудиторії.
✓ Чіткіше окреслити сферу вимірювання аудиторії як таку, що підлягає саморегулюванню, у Законі України «Про рекламу».

11. Забезпечення прозорості державного фінансування медіа (Стаття 25):
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Передбачити у Законі України «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста», Законі України «Про рекламу» та відповідних актах виборчого законодавства положення про недискримінацію медіа при замовленні реклами державою.
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Передбачити механізм та розробити порядок оприлюднення у доступний і прозорий спосіб інформації державними органами, органами місцевого самоврядування та створеними ними юридичними особами щодо коштів, витрачених на рекламу та/або підтримку медіа.
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Уповноважити регулятора, який здійснює нагляд за дотриманням рекламного законодавства, запитувати інформацію щодо обсягів коштів у державних органів, органів місцевого самоврядування та створених ними юридичних осіб, а також обмінюватися такою інформацією з іншими регуляторами.

16.09.2024

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

Європейський акт про свободу медіа (EMFA)	Національне законодавство	Коментарі та пропозиції Цифролаби
<p><i>Article 3</i> Right of recipients of media services Member States shall respect the right of recipients of media services to have access to a plurality of editorially independent media content and ensure that framework conditions are in place in line with this Regulation to safeguard that right, to the benefit of free and democratic discourse.</p> <p><i>Стаття 3</i> Права отримувачів медіапослуг</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Преамбула</p> <p>Цей Закон спрямований на забезпечення реалізації права на свободу вираження поглядів, права на отримання різнобічної, достовірної та оперативної інформації, на забезпечення плюралізму думок і вільного поширення інформації, на захист національних інтересів України та прав користувачів медіасервісів, регулювання діяльності у сфері медіа відповідно до принципів прозорості, справедливості та неупередженості, стимулювання конкурентного середовища, рівноправності і незалежності медіа та визначає правовий статус, порядок</p>	<p>Враховано. Національне законодавство України на рівні принципів належно гарантує право споживачів медіапослуг на доступ до контенту, що створюється за принципами редакційної незалежності, та належний вибір множинності такого контенту. Окремі винятки щодо відповідності певних обмежень міжнародним стандартам у сфері захисту прав людини будуть розглянуті у таблиці надалі.</p>

Держави-члени повинні поважати право отримувачів медіапослуг на доступ до широкого вибору редакційно незалежного медіаконтенту і забезпечувати рамкові умови відповідно до цього Регламенту для захисту цього права в інтересах вільного і демократичного дискурсу.

формування, діяльності та повноваження Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (далі — Національна рада).

Стаття 4. Свобода діяльності у сфері медіа

1. Діяльність у сфері медіа ґрунтується на принципах свободи вираження поглядів і переконань, свободи поширення, обміну та отримання інформації, ... гарантованості права на інформацію, відкритості та доступності інформації, достовірності і повноти інформації

Стаття 5. Основні завдання державної політики у сфері медіа

1. Основними завданнями державної політики у сфері медіа є:

1) забезпечення достовірності та збалансованості подання інформації, гарантування вільного і відкритого обговорення суспільно важливих проблем, політична, економічна та ідеологічна багатоманітність, а також забезпечення свободи діяльності у сфері медіа, захист суб'єктів у сфері медіа від тиску з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування;

...

8) захист економічної конкуренції у сфері медіа.

Закон України «Про інформацію»

Стаття 5. Право на інформацію

1. Кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.

Стаття 6. Гарантії права на інформацію

1. Право на інформацію забезпечується:

	створенням механізму реалізації права на інформацію;	
<p><i>Article 4</i> Rights of media service providers 1. Media service providers shall have the right to exercise their economic activities in the internal market without restrictions other than those allowed pursuant to Union law.</p> <p><i>Стаття 4</i> Права провайдерів медіапослуг 1. Провайдери медіапослуг мають право здійснювати свою економічну діяльність на внутрішньому ринку без обмежень, окрім тих, що дозволені законодавством Союзу.</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 4. Свобода діяльності у сфері медіа</p> <p>1. Діяльність у сфері медіа ґрунтується на принципах ... свободи діяльності суб'єктів у сфері медіа, у тому числі вільного визначення змісту інформації, свободи господарської діяльності у сфері медіа</p> <p>2. Будь-які обмеження зазначених свобод, у тому числі при прийнятті державними органами, органами місцевого самоврядування рішень, які забороняють або обмежують розповсюдження будь-якого медіа на території України, рішень про зупинення, анулювання або відмову у видачі ліцензій, про відмову у реєстрації суб'єкта у сфері медіа, можуть бути встановлені та застосовані лише на підставі закону, якщо це є необхідним у демократичному суспільстві, а відповідне обмеження є пропорційним (ненадмірним) щодо поставленої мети. Обмеження зазначених свобод може здійснюватися лише в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя. При впровадженні обмежень у сфері медіа державні органи, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи застосовують практику Європейського суду з прав людини як джерело права.</p> <p>Стаття 7. Захист економічної конкуренції у сфері медіа</p> <p>1. Держава сприяє вільній конкуренції у сфері медіа з метою захисту прав та інтересів користувачів і гарантування свободи господарської діяльності відповідно до цього Закону та Закону України «Про захист економічної конкуренції».</p>	<p>Враховано. Загальні принципи передбачені національним законодавством</p>

2. Member States shall respect the effective editorial freedom and independence of media service providers in the exercise of their professional activities. Member States, including their national regulatory authorities and bodies, shall not interfere in or try to influence the editorial policies and editorial decisions of media service providers.

2. Держави-члени повинні поважати дієву редакційну свободу та незалежність провайдерів медіапослуг у здійсненні ними своєї професійної діяльності. Держави-члени, в тому числі їхні національні регуляторні органи або установи, не повинні втручатися або намагатися впливати на редакційну політику та редакційні рішення провайдерів медіапослуг.

Закон України «Про медіа»

Стаття 4. Свобода діяльності у сфері медіа

3. Цензура забороняється.

4. Не допускається незаконне втручання у діяльність суб'єктів у сфері медіа з боку державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, політичних партій, власників відповідних суб'єктів, будь-яких інших фізичних та юридичних осіб.

Не допускаються вимога попереднього погодження інформації, яка поширюється медіа, заборона поширення інформації з боку посадових осіб державних органів, органів місцевого самоврядування, політичних партій.

Закон України «Про інформацію»

Стаття 24. Заборона цензури та заборона втручання в професійну діяльність журналістів і медіа

1. Забороняється цензура — будь-яка вимога, спрямована, зокрема, до журналіста, суб'єкта у сфері медіа, його засновника (співзасновника), видавця, керівника, розповсюджувача, узгоджувати інформацію до її поширення або накладення заборони чи перешкоджання в будь-якій іншій формі тиражуванню або поширенню інформації.

Ця заборона не поширюється на випадки, коли попереднє узгодження інформації здійснюється на підставі закону, а також у разі накладення судом заборони на поширення інформації.

2. Забороняються втручання у професійну діяльність журналістів, контроль за змістом поширюваної інформації, зокрема з метою поширення чи непоширення певної інформації, замовчування суспільно необхідної інформації, накладення заборони на висвітлення окремих тем, показ окремих осіб або поширення інформації про них, заборони критикувати суб'єкти владних повноважень, крім випадків,

Враховано. Загальні принципи передбачені національним законодавством.

	<p>встановлених законом, договором між засновником (власником) і трудовим колективом, редакційним статутом.</p> <p>3. Умисне перешкодження законній професійній діяльності журналістів та/або переслідування журналіста за виконання професійних обов'язків, за критику тягне за собою відповідальність згідно із законами України.</p> <p>Кримінальний Кодекс України</p> <p>Стаття 171. Перешкодження законній професійній діяльності журналістів</p> <p>2. Вплив у будь-якій формі на журналіста з метою перешкодження виконанню ним професійних обов'язків або переслідування журналіста у зв'язку з його законною професійною діяльністю караються штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або пробачійним наглядом на строк до чотирьох років, або обмеженням волі на той самий строк.</p>	
<p>3. Member States shall ensure that journalistic sources and confidential communications are effectively protected. Member States shall not take any of the following measures:</p> <p>(a) oblige media service providers or their editorial staff to disclose information related to or capable of identifying journalistic sources or confidential communications or oblige any persons who, because of their regular or professional relationship with a media service provider or its editorial staff, might have such information to disclose it;</p> <p>3. Держави-члени забезпечують ефективний захист журналістських джерел і конфіденційних комунікацій. Держави-члени не повинні вживати жодного з наступних заходів:</p> <p>(а) зобов'язувати провайдерів медіапослуг або їхній редакційний персонал розкривати інформацію, що</p>	<p>Закон України «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста»</p> <p>Стаття 11⁻¹. Права та обов'язки журналіста</p> <p>1. Журналіст має право:</p> <p>3) не розкривати джерело інформації або інформацію, яка дає можливість встановити джерела інформації, крім випадків, коли його зобов'язано до цього рішенням суду відповідно до закону.</p> <p>Закон України «Про інформацію»</p> <p>Стаття 25. Гарантії діяльності медіа та журналістів</p> <p>3. Журналіст має право не розкривати джерело інформації або інформацію, яка дозволяє встановити джерела інформації, крім</p>	<p>Частково враховано. Національне законодавство встановлює окремі гарантії для захисту журналістських джерел та конфіденційних комунікацій, зокрема в кримінальному процесі. Проте наявні норми не відповідають мінімальному стандарту ЕМФА. Зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> • гарантії захисту поширюються виключно на журналістів та не охоплюють коло осіб, визначене Актом (інші працівники медіа, особи, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакцією можуть володіти такою інформацією, розкривати її); • умови розкриття інформації передбачають лише «встановленість законом» та наявність судового рішення,

<p>стосується журналістських джерел або конфіденційних комунікацій чи може їх ідентифікувати, або зобов'язувати будь-яких осіб, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть володіти такою інформацією, розкривати її;</p>	<p>випадків, коли його зобов'язано до цього рішенням суду на основі закону.</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 65. Свідок</p> <p>2. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>6) журналісти — про відомості, які містять конфіденційну інформацію професійного характеру, надану за умови нерозголошення авторства або джерела інформації;</p> <p>Стаття 162. Речі і документи, які містять охоронювану законом таємницю</p> <p>1. До охоронюваної законом таємниці, яка міститься в речах і документах, належать:</p> <p>1) інформація, що знаходиться у володінні засобу масової інформації або журналіста і надана їм за умови нерозголошення авторства або джерела інформації.</p> <p>Цивільний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 70. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди</p> <p>Кодекс адміністративного судочинства України</p> <p>Стаття 66. Особи, які не можуть бути допитані як свідки</p> <p>1. Не можуть бути допитані як свідки:</p> <p>5) інші особи, які не можуть бути допитані як свідки згідно із законом чи міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, без їхньої згоди.</p>	<p>але не включають інші критерії обґрунтованості такого рішення, крім окремих випадків, визначених кримінальним процесуальним законодавством (див. нижче).</p> <ul style="list-style-type: none"> • предмет захисту вужчий, ніж передбачено Актом. Захисту підлягає лише інформація про джерело інформації, чи яка може його встановити, тоді як інші конфіденційні комунікації не знаходять належної уваги.
<p>(b) detain, sanction, intercept or inspect media service providers or their editorial staff or subject them or their corporate or private premises to surveillance or search and seizure for the purpose of obtaining information related to or capable of identifying journalistic sources or</p>	<p>Закон України «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста»</p>	<p>Частково враховано. Національне законодавство встановлює загальні гарантії невтручання у діяльність журналістів і відповідальність за порушення у такій сфері.</p>

<p>confidential communications or detain, sanction, intercept or inspect any persons who, because of their regular or professional relationship with a media service provider or its editorial staff, might have such information or subject them or their corporate or private premises to surveillance or search and seizure for the purpose of obtaining such information;</p> <p>(b) затримувати, застосовувати санкції, перехоплювати або перевіряти провайдерів медіапослуг або їхній редакційний персонал чи застосовувати до них або їхніх корпоративних чи приватних приміщень стеження, обшук та виїмку з метою отримання інформації, що стосується або може ідентифікувати журналістські джерела або конфіденційні комунікації, або затримувати, застосовувати санкції, перехоплювати або перевіряти будь-яких осіб, які через їхні регулярні або професійні стосунки з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть володіти такою інформацією, або застосовувати до них або їхніх корпоративних чи приватних приміщень стеження, обшук чи виїмку з метою отримання такої інформації;</p>	<p>Стаття 17. Відповідальність за посягання на життя і здоров'я журналіста, інші дії проти нього та відповідальність журналіста за завдану ним моральну (немайнову) шкоду</p> <p>Службова діяльність журналіста не може бути підставою для його арешту, затримання, а також вилучення зібраних, опрацьованих, підготовлених ним матеріалів та технічних засобів, якими він користується у своїй роботі.</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 162. Речі і документи, які містять охоронювану законом таємницю</p> <p>1. До охоронюваної законом таємниці, яка міститься в речах і документах, належать:</p> <p>1) інформація, що знаходиться у володінні засобу масової інформації або журналіста і надана їм за умови нерозголошення авторства або джерела інформації;</p> <p>б) особисте листування особи та інші записи особистого характеру;</p> <p>7) інформація, яка знаходиться в операторів та провайдерів телекомунікацій, про зв'язок, абонента, надання телекомунікаційних послуг, у тому числі отримання послуг, їх тривалості, змісту, маршрутів передавання тощо;</p> <p>Стаття 163. Розгляд клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>6. Слідчий суддя, суд постановляє ухвалу про надання тимчасового доступу до речей і документів, які містять охоронювану законом таємницю, якщо сторона кримінального провадження, крім обставин, передбачених <u>частиною п'ятою</u> цієї статті, доведе можливість використання як доказів відомостей, що містяться в цих речах і документах, та неможливість іншими способами довести обставини, які передбачається довести за допомогою цих речей і документів.</p>	<p>Спеціальні гарантії щодо захисту журналістських джерел передбачено щодо застосування заходів тимчасового доступу до речей та документів. Однак, такі гарантії відсутні щодо заходів тимчасового вилучення майна, арешту майна, обшуку, проведення негласних слідчих (розшукових) дій. При санкціонуванні таких дій не передбачено балансування інтересів розслідування із захистом журналістських джерел чи їх конфіденційних комунікацій.</p>
<p>(c) deploy intrusive surveillance software on any material, digital device, machine or tool used by media service</p>		<p>Не враховано. В національному законодавстві відсутні спеціальні норми, які б врегульовували</p>

<p>providers, their editorial staff or any persons who, because of their regular or professional relationship with a media service provider or its editorial staff, might have information related to or capable of identifying journalistic sources or confidential communications.</p> <p>(c) встановлювати програмне забезпечення для інтрузивного стеження на будь-яких матеріалах, цифрових пристроях, машинах або інструментах, що використовуються провайдерами медіапослуг, їхнім редакційним персоналом або будь-якими особами, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть мати інформацію, пов'язану або здатну ідентифікувати журналістські джерела або конфіденційні комунікації.</p>		<p>використання таких технологій. Водночас, їх застосування не виключається, з огляду на загальні повноваження щодо здійснення стеження.</p> <p>Таким чином, національне законодавство, зокрема в частині повноважень органів безпеки, правоохоронних органів та інших державних органів має бути доповнене відповідними гарантіями від свавільного застосування таких інтрузивних засобів стеження.</p>
<p>4. By way of derogation from paragraph 3, points (a) and (b), of this Article, Member States may take a measure referred to therein, provided that it:</p> <p>4. Шляхом відступу від підпунктів (a) і (b) пункту 3 цієї статті держави-члени можуть вжити заходів, зазначених у ньому, за умови, що це:</p>		
<p>(a) is provided for by Union or national law;</p> <p>(a) передбачено законодавством ЄС або національним законодавством;</p>	<p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Статті 159-175, 258-270 (щодо заходів забезпечення кримінального провадження та негласних слідчо-розшукових дій)</p> <p>Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність»</p> <p>Стаття 8. Права підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність</p> <p>Оперативним підрозділам для виконання завдань оперативно-розшукової діяльності за наявності передбачених статтею 6 цього Закону підстав надається право:</p>	<p>Враховано. Підстави для втручання в конфіденційність журналістських джерел та комунікацій встановлено законом.</p>

	<p>9) здійснювати аудіо-, відеоконтроль особи, зняття інформації з електронних комунікаційних мереж, електронних інформаційних мереж згідно з положеннями статей 260, 263-265 Кримінального процесуального кодексу України;</p> <p>10) накладати арешт на кореспонденцію, здійснювати її огляд та виїмку згідно з положеннями статей 261, 262 Кримінального процесуального кодексу України;</p> <p>11) здійснювати спостереження за особою, річчю або місцем, а також аудіо-, відеоконтроль місця згідно з положеннями статей 269, 270 Кримінального процесуального кодексу України.</p> <p>Закон України «Про контррозвідальну діяльність»</p> <p>Стаття 7. Функції і повноваження органів, підрозділів та співробітників Служби безпеки України, що здійснюють контррозвідальну діяльність</p> <p>Для виконання визначених законом завдань та за наявності підстав, передбачених статтею 6 цього Закону, в ході контррозвідальної діяльності органи, підрозділи та співробітники Служби безпеки України мають право:</p> <p>2) виявляти, фіксувати і документувати гласно і негласно розвідальні, терористичні та інші посягання на державну безпеку України, вести їх оперативний облік, здійснювати візуальне спостереження в громадських місцях із застосуванням фото-, кіно- і відеозйомки, оптичних та радіоприладів, інших технічних засобів.</p>	
<p>(b) is in compliance with Article 52(1) of the Charter and other Union law;</p> <p>(b) відповідає статті 52(1) Хартії та іншим законам ЄС;</p>		<p>Частково враховано.</p>
<p>(c) is justified on a case-by-case basis by an overriding reason of public interest and is proportionate; and</p> <p>(c) виправдано у кожному конкретному випадку переважним суспільним інтересом та є пропорційним; та</p>	<p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 132. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження</p>	<p>Частково враховано. Національне законодавство вимагає оцінювати адекватність та пропорційність втручання в рамках кримінального процесу.</p>

	<p>3. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження не допускається, якщо слідчий, дізнавач, прокурор не доведе, що:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) існує обгрунтована підозра щодо вчинення кримінального правопорушення такого ступеня тяжкості, що може бути підставою для застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 2) потреби досудового розслідування виправдовують такий ступінь втручання у права і свободи особи, про який ідеться в клопотанні слідчого, дізнавача, прокурора; 3) може бути виконане завдання, для виконання якого слідчий, дізнавач, прокурор звертається із клопотанням. 	
<p>(d) is subject to prior authorisation by a judicial authority or an independent and impartial decision-making authority or, in duly justified exceptional and urgent cases, is subsequently authorised by such an authority without undue delay.</p> <p>(d) потребує попереднього дозволу судового органу або незалежного та неупередженого органу, що може приймати відповідні рішення, або, у належним чином обгрунтованих виняткових і невідкладних випадках, затверджується таким органом без невиправданої затримки після застосування.</p>	<p>Закон України «Про інформацію»</p> <p>Стаття 25. Гарантії діяльності медіа та журналістів</p> <p>3. Журналіст має право не розкривати джерело інформації або інформацію, яка дозволяє встановити джерела інформації, крім випадків, коли його зобов'язано до цього рішенням суду на основі закону.</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Статті 159-175, 258-270 (щодо заходів забезпечення кримінального провадження та негласних слідчо-розшукових дій)</p> <p>Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність»</p> <p>Стаття 8. Права підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність</p> <p>Негласне обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи, аудіо-, відеоконтроль особи, аудіо-, відеоконтроль місця, спостереження за особою, зняття інформації з електронних комунікаційних мереж, електронних інформаційних мереж, накладення арешту на кореспонденцію,</p>	

	<p>здійснення її огляду та виїмки, установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу проводяться на підставі ухвали слідчого судді, постановленої за клопотанням керівника відповідного оперативного підрозділу або його заступника, погодженого з прокурором.</p> <p>Закон України «Про національну поліцію України»</p> <p>Стаття 26. Формування інформаційних ресурсів поліцією</p> <p>2. При наповненні реєстрів та баз (банків) даних, визначених у <u>пункті 7</u> частини першої цієї статті, поліція забезпечує збирання, накопичення мультимедійної інформації (фото, відео, звукозаписи) та біометричних даних (відцифрований образ обличчя особи, відцифровані відбитки пальців рук, дактилокартки).</p> <p>Збирання, накопичення, зберігання, використання та знищення біометричних даних здійснюються відповідно до вимог закону в порядку, встановленому Міністерством внутрішніх справ України.</p>	
<p>5. By way of derogation from paragraph 3, point (c), Member States may deploy intrusive surveillance software, provided that the deployment:</p> <p>5. Шляхом відступу від підпункту (c) пункту 3 держави-члени можуть встановлювати програмне забезпечення для інтрузивного стеження, за умови, що такий крок:</p>		<p>Загальні гарантії щодо захисту журналістських джерел та конфіденційних комунікацій в цілому поширюються і на випадки стеження за допомогою спеціального програмного забезпечення. Проте з огляду на інвазивність таких технологій, складність їх виявлення та контролю, законодавство має містити належні спеціальні гарантії законності їх використання, зокрема виняткові підстави та прозорі механізми застосування і контролю.</p>
<p>(a) complies with the conditions listed in paragraph 4; and</p> <p>(a) відповідає умовам, переліченим у пункті 4; та</p>		<p>Див. коментарі вище щодо відповідних пунктів.</p>
<p>(b) is carried out for the purpose of investigating one of the persons referred to in paragraph 3, point (c), for:</p>	<p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p>	<p>Частково враховано. Національне законодавство передбачає, що доступ до конфіденційних комунікацій в рамках кримінального</p>

<p>(i) offences listed in Article 2(2) of Framework Decision 2002/584/JHA punishable in the Member State concerned by a custodial sentence or a detention order of a maximum period of at least three years; or</p> <p>(ii) other serious crimes punishable in the Member State concerned by a custodial sentence or a detention order of a maximum period of at least five years, as determined by the law of that Member State.</p> <p>(b) здійснюється з метою розслідування щодо однієї з осіб, зазначених у підпункті (c) пункту 3, щодо:</p> <p>(i) злочинів, перелічених у статті 2(2) Рамкового рішення 2002/584/JHA, за які у відповідній державі-члені ЄС передбачено покарання у вигляді позбавлення волі або тримання під вартою на максимальний строк не менше трьох років; або</p> <p>(ii) інших тяжких злочинів, за які у відповідній державі-члені ЄС передбачено покарання у вигляді позбавлення волі або тримання під вартою на максимальний строк не менше п'яти років, як це визначено законодавством цієї держави-члена ЄС.</p>	<p>Стаття 14. Таємниця спілкування</p> <p>1. Під час кримінального провадження кожному гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, інших форм спілкування.</p> <p>2. Втручання у таємницю спілкування можливе лише на підставі судового рішення у випадках, передбачених цим Кодексом, з метою виявлення та запобігання тяжкому чи особливо тяжкому злочину, встановлення його обставин, особи, яка вчинила злочин, якщо в інший спосіб неможливо досягти цієї мети.</p> <p>3. Інформація, отримана внаслідок втручання у спілкування, не може бути використана інакше як для вирішення завдань кримінального провадження.</p> <p>Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій</p> <p>2. Негласні слідчі (розшукові) дії ... проводяться виключно у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.</p> <p>Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність»</p> <p>Стаття 8. Права підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність</p> <p>..., аудіо-, відеоконтроль особи, аудіо-, відеоконтроль місця, спостереження за особою, зняття інформації з електронних комунікаційних мереж, електронних інформаційних мереж, ... проводяться на підставі ухвали слідчого судді, Ці заходи застосовуються виключно з метою запобігання вчиненню тяжкого або особливо тяжкого злочину, запобігання і припинення терористичних актів та інших посягань спеціальних служб іноземних держав та організацій, якщо іншим способом одержати інформацію неможливо.</p>	<p>провадження може відбуватись лише з метою виявлення та запобігання тяжкому чи особливо тяжкому злочину, що відповідає підходу Акта. Водночас, розслідування, яке дає підстави отримувати доступ до конфіденційних комунікацій (у т.ч. через використання шпигунського програмного забезпечення), має здійснюватися безпосередньо щодо особи, на яку поширюються гарантії захисту цієї статті, а не в рамках будь-якого кримінального провадження.</p>
<p>Member States shall not take a measure as referred to in paragraph 3, point (c), where a measure as referred to in</p>		<p>Не враховано. Через відсутність регулювання щодо застосування спеціального програмного</p>

<p>point (a) or (b) of that paragraph would be adequate and sufficient to obtain the information sought.</p> <p>Держави-члени не повинні вживати заходів, зазначених у підпункті (с) пункту 3, якщо заходи, зазначені в підпунктах (а) або (b) цього пункту, були б адекватними і достатніми для отримання запитуваної інформації.</p>		<p>забезпечення для стеження, таке розмежування не відбувається.</p>
<p>6. Member States shall ensure that the surveillance measures referred to in paragraph 3, point (b), and the deployment of intrusive surveillance software referred to in point (c) of that paragraph are regularly reviewed by a judicial authority or an independent and impartial decision-making authority in order to determine whether the conditions justifying their use continue to be fulfilled.</p> <p>6. Держави-члени забезпечують, щоб заходи стеження, зазначені в підпункті (b) пункту 3 цієї статті, і встановлення інтрузивного програмного забезпечення для стеження, зазначеного в підпункті (с) цього пункту, регулярно переглядалися судовим органом або незалежним і неупередженим органом, що може приймати відповідні рішення, з метою визначення того, чи продовжують виконуватися умови, що виправдовують їхнє застосування.</p>	<p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 249. Строк дії ухвали слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії</p> <p>1. Строк дії ухвали слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії не може перевищувати два місяці.</p> <p>2. Якщо слідчий, прокурор вважає, що проведення негласної слідчої (розшукової) дії слід продовжити, то слідчий за погодженням з прокурором або прокурор має право звернутися до слідчого судді з клопотанням про постановлення ухвали згідно з вимогами <u>статті 248</u> цього Кодексу.</p> <p>3. Крім відомостей, зазначених у <u>статті 248</u> цього Кодексу, слідчий, прокурор повинен надати додаткові відомості, які дають підстави для продовження негласної слідчої (розшукової) дії.</p>	<p>Частково враховано. Строки застосування заходів забезпечення кримінального провадження встановлюються в ухвалі судді та не можуть перевищувати строки, передбачені процесуальним законодавством. При розгляді клопотання про їх продовження передбачено оцінку доцільності такого продовження.</p>
<p>7. Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council ⁽²⁶⁾, including the safeguards provided therein such as the right of the data subject to information and access to personal data undergoing processing, shall apply to any processing of personal data carried out in the context of the deployment of the surveillance measures referred to in paragraph 3, point (b), of this Article or the deployment of intrusive surveillance software referred to in point (c) of that paragraph.</p>	<p>Закон України «Про захист персональних даних»</p> <p>Стаття 8. Права суб'єкта персональних даних</p> <p>1. Особисті немайнові права на персональні дані, які має кожна фізична особа, є невід'ємними і непорушними.</p> <p>2. Суб'єкт персональних даних має право:</p> <p>1) знати про джерела збирання, місцезнаходження своїх персональних даних, мету їх обробки, місцезнаходження або місце проживання (перебування) володільця чи розпорядника персональних даних або дати відповідне доручення щодо</p>	<p>Частково враховано. Чинне національне законодавство встановлює вимоги щодо повідомлення особи про застосування до неї заходів, які мали наслідком отримання доступу до її конфіденційних персональних даних, в рамках кримінального розслідування. Особа також може звернутися про отримання такої інформації на підставі законодавства у сфері захисту персональних даних.</p> <p>Водночас, виконання цих гарантій на практиці потребує посилення, зокрема в частині належного контролю від зловживань.</p>

<p>7. Директива (ЄС) 2016/680 Європейського парламенту та Ради (), включаючи передбачені в ній гарантії, такі як право суб'єкта даних на інформацію та доступ до персональних даних, що обробляються, застосовується до будь-якої обробки персональних даних, що здійснюється в контексті застосування заходів стеження, зазначених у підпункті (b) пункту 3 цієї статті, або встановлення програмного забезпечення для інтрузивного спостереження, зазначеного в підпункті (c) цього пункту.</p>	<p>отримання цієї інформації уповноваженим ним особам, крім випадків, встановлених законом;</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 253. Повідомлення осіб, щодо яких проводилися негласні слідчі (розшукові) дії</p> <p>1. Особи, конституційні права яких були тимчасово обмежені під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також підозрюваний, його захисник мають бути письмово повідомлені прокурором або за його дорученням слідчим про таке обмеження.</p>	
<p>8. Member States shall ensure that media service providers, their editorial staff or any persons who, because of their regular or professional relationship with a media service provider or its editorial staff, might have information related to or capable of identifying journalistic sources or confidential communications have a right to effective judicial protection, in line with Article 47 of the Charter, in cases regarding breaches of paragraphs 3 to 7 of this Article.</p> <p>8. Держави-члени забезпечують, щоб провайдери медіапослуг, їхній редакційний персонал або будь-які особи, які через свої регулярні або професійні відносини з провайдером медіапослуг або його редакційним персоналом можуть володіти інформацією, пов'язаною або здатною ідентифікувати журналістські джерела або конфіденційні комунікації, мали право на ефективний судовий захист відповідно до статті 47 Хартії у випадках, пов'язаних з порушенням пунктів 3-7 цієї статті.</p>	<p>Конституція України</p> <p>Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом. Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.</p> <p>Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 309. Ухвали слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування</p> <p>1. Під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про:</p> <p>10) тимчасовий доступ до речей і документів, яким дозволено вилучення речей і документів, які посвідчують користування правом на здійснення підприємницької діяльності, або інших,</p>	<p>Частково враховано. Конституція України встановлює загальне право на оскарження в суді будь-яких рішень, дій чи бездіяльності державних органів. Юрисдикція судів, тобто їх повноваження вирішувати спори про право та інші правові питання, поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.</p> <p>Водночас, Кримінальний процесуальний кодекс України, встановлює перелік ухвал, що не підлягають оскарженню, серед яких ухвали щодо тимчасового доступу до речей та документів, за винятком деяких випадків, які, однак, не охоплюють всі можливі випадки доступу до інформації про журналістські джерела та конфіденційних комунікацій (див. рішення Європейського суду з прав людини у справі «Седлецька проти України»)</p>

	<p>за відсутності яких фізична особа-підприємець чи юридична особа позбавляються можливості здійснювати свою діяльність;</p> <p>3. Інші ухвали слідчого судді оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.</p>	
<p>Member States shall entrust an independent authority or body with relevant expertise to provide assistance to the persons referred to in the first subparagraph with regard to the exercise of that right. Where no such authority or body exists, those persons may seek assistance from a self-regulatory body or mechanism.</p> <p>Держави-члени мають доручити незалежному органу або організації, що має відповідний досвід, надавати допомогу у здійсненні цього права особам, зазначеним у першому абзаці. За відсутності такого органу або установи ці особи можуть звернутися за допомогою до саморегульованого органу або механізму.</p>		<p>Не враховано. Варто розглянути доцільність доповнення повноважень незалежного наглядового органу у сфері захисту персональних даних (після його створення відповідно до вимог GDPR) відповідними функціями та експертизою; або можливості розглядати таку допомогу в рамках співрегуляторних механізмів при медіарегуляторі; або залишити на розгляд саморегульованих ініціатив.</p>
<p>9. The Member States' responsibilities as laid down in the TEU and the TFEU are respected.</p> <p>9. Обов'язки держав-членів, викладені в Договорі про заснування Європейського Союзу та Договорі про функціонування Європейського Союзу, поважаються.</p>		
<p><i>Article 5</i> Safeguards for the independent functioning of public service media providers</p> <p>1. Member States shall ensure that public service media providers are editorially and functionally independent and provide in an impartial manner a plurality of information and opinions to their audiences, in accordance with their public service remit as defined at national level in line with Protocol No 29.</p>	<p>Закон України «Про суспільні медіа України»</p> <p>Стаття 3. Принципи діяльності, гарантії незалежності НСТУ</p> <p>1. Діяльність НСТУ провадиться на принципах:</p> <p>1) всебічного, об'єктивного і збалансованого інформування про суспільно значущі події в Україні та за кордоном;</p> <p>...</p>	<p>В рамках попереднього коментаря слід наголосити, що ЕМФА під провайдерами послуг суспільних (публічних) медіа має на увазі провайдерів медіапослуг, на яких національним законодавством покладено обов'язок надавати суспільні послуги (public remit) та який отримує державне фінансування для виконання такого обов'язку. Тому під публічними медіа можуть розглядатися не лише традиційні суспільні медіа, регулюванню діяльності яких присвячений</p>

Стаття 5

Гарантії для незалежного функціонування публічних медіа

1. Держави-члени забезпечують, щоб провайдери публічних медіа були незалежними в редакційному та функціональному вимірі та неупереджено надавали своїй аудиторії широкий вибір інформації та думок відповідно до свого обов'язку надавати публічні послуги, визначеного на національному рівні згідно з Протоколом № 29.

3) пріоритету суспільних інтересів над комерційними та політичними;

...

б) незалежності управління та поточної діяльності від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, політичних партій, підприємств, установ, організацій, фізичних осіб...

2. Забороняється втручання державних органів та органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, а також недержавних організацій у діяльність НСТУ з метою встановлення цензури, попереднього контролю та незаконного впливу на зміст інформації, що поширюється Суспільним медіа України.

Стаття 4. Основні завдання НСТУ

1. Основними завданнями НСТУ є:

1) об'єктивне, повне, своєчасне і неупереджене інформування про суспільно значущі події в Україні та за кордоном;

1-1) забезпечення збалансованого і прозорого доступу суб'єктів суспільно-політичного життя до програм (передач) дискусійного формату, зокрема у вигляді дебатів...

Стаття 18. Програмна політика

1. Програмна політика НСТУ спрямовується на досягнення мети та завдань її діяльності.

2. НСТУ не зобов'язана висвітлювати діяльність органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб.

Закон України «Про медіа»

Стаття 30. Особливості функціонування місцевих публічних аудіовізуальних медіа

окремий закон, а й перераховані у статті 29 Закону України «Про медіа» місцеві публічні аудіовізуальні медіа, мовлення громад та іномовлення. Окрема дискусія може відбуватися і щодо віднесення до цього кола суб'єкта у сфері парламентського мовлення — телеканалу «Рада», який виконує функцію інформування суспільства про діяльність Верховної Ради України, а отже може виконувати функції в рамках згаданого вище «public remit».

Частково враховано. Закон України «Про Суспільні медіа України» закріплює редакційну та функціональну незалежність суспільних медіа. Протягом останніх років, опитування громадської думки регулярно вказують [на значну довіру до Суспільного](#) та його контенту. На рівні принципів також гарантована незалежність місцевих публічних аудіовізуальних медіа, аудіовізуальних медіа громад і іномовлення.

Втім, законодавство не містить аналогічних гарантій щодо діяльності телеканалу «Рада», а Кабінет Міністрів України не виконав свого обов'язку щодо внесення на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо врегулювання статусу та засад діяльності суб'єкта у сфері парламентського мовлення до кінця червня 2023 року.

У разі віднесення до публічних медіа в контексті ЕМФА парламентського мовника, для повної відповідності **варто врегулювати на національному законодавстві статус суб'єкта у сфері парламентського мовлення**, з закріпленням принципів його діяльності та забезпеченням належної незалежності у формуванні редакційної політики.

	<p>1. Органи місцевого самоврядування, які заснували суб'єкти у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа, не мають права втручатися у їхню редакційну політику та зобов'язані забезпечувати фінансові та організаційні засади для її реалізації відповідно до вимог цього Закону.</p> <p>Закон України «Про систему іномовлення України»</p> <p>Стаття 5. Принципи державного іномовлення та гарантії незалежності суб'єктів державного іномовлення України</p> <p>2. Забороняється втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, а також недержавних організацій у діяльність суб'єктів державного іномовлення з метою встановлення цензури, попереднього контролю чи незаконного впливу на зміст інформації, що поширюється суб'єктами державного іномовлення України.</p>	
<p>2. Member States shall ensure that the procedures for the appointment and the dismissal of the head of management or the members of the management board of public service media providers aim to guarantee the independence of public service media providers.</p> <p>2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб процедури призначення та звільнення керівника або членів правління провайдерів публічних медіа були спрямовані на гарантування незалежності публічних медіа.</p>		<p>Частково враховано (див. пояснення далі)</p>
<p>The head of management or the members of the management board of public service media providers shall be appointed on the basis of transparent, open, effective and non-discriminatory procedures and transparent, objective, non-discriminatory and proportionate criteria laid down in advance at national level. The duration of their term of office shall be sufficient for the effective independence of public service media providers.</p>	<p>Закон України «Про суспільні медіа України»</p> <p>Стаття 12. Правління НСТУ</p> <p>1. Виконавчим органом НСТУ є правління. За поданням голови правління Наглядова рада НСТУ обирає членів правління строком на чотири роки відповідно до Статуту НСТУ. Рішення про обрання членів правління НСТУ повинно бути мотивованим, з обґрунтуванням підстав, на</p>	<p>Хоча Закон «Про Суспільні медіа України» не передбачає детального переліку принципів конкурсного відбору до правління, процедура, встановлена внутрішнім положенням НСТУ відповідає критеріям, що висувається ЕМФА до такого конкурсу. Також законодавством визначений чотирирічний строк обрання голови та членів правління Суспільного. Подібна дискреція щодо створення умов відбору існує на рівні місцевих публічних медіа та медіа громад.</p>

Голова правління або члени правління провайдера публічного медіа призначаються на основі прозорих, відкритих, ефективних і недискримінаційних процедур та прозорих, об'єктивних, недискримінаційних і пропорційних критеріїв, заздалегідь встановлених на національному рівні. Строк їхніх повноважень має бути достатнім для забезпечення ефективної незалежності провайдерів публічних медіа.

основі яких Наглядова рада НСТУ надала перевагу одному кандидату перед іншим.

Положення про конкурс з обрання голови та членів правління акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»

I. Загальні положення

1. Це Положення визначає порядок обрання голови та членів правління акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України» (далі — НСТУ) на конкурсних засадах Наглядовою радою НСТУ відповідно до вимог Закону України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України».

2. Голова та члени правління НСТУ обираються на 4 роки. Голова правління НСТУ не може бути обраним більше ніж на 2 строки поспіль.

3. Обрання голови правління НСТУ з-поміж претендентів, допущених до участі в конкурсному відборі, та членів правління НСТУ з-поміж претендентів, поданих головою правління, здійснюється у спосіб прямого, рівного, таємного голосування членів Наглядової ради НСТУ шляхом заповнення членами Наглядової ради НСТУ письмових анонімних бюлетенів.

III. Проведення конкурсного відбору на посаду голови правління НСТУ

1. Проведення конкурсного відбору є відкритим. Представники засобів масової інформації та громадськості мають право бути присутніми на засіданнях Наглядової ради НСТУ під час розкриття пакетів документів, поданих претендентами, їхнього розгляду, голосування та оголошення переможця.

Закон України «Про систему іномовлення України»

Процедура не є достатньо прозорою щодо призначення керівника МПІУ відповідно до вимог Закону України «Про систему іномовлення України», адже передбачає дискрецію органу виконавчої влади щодо встановлення вимог до діяльності директора, зокрема строку його діяльності. Також законодавство фактично не містить жодних вимог до призначення правління чи виконавчого органу суб'єкта у сфері парламентського мовлення.

Зважаючи на попередній коментар щодо визначення медіа як публічних та у разі віднесення до них ширшого кола суб'єктів, для покращення відповідності вимогам ЕМФА слід **запровадити регулювання суб'єкта у сфері парламентського мовлення, а також деталізувати положення щодо обрання голови МПІУ**, лімітувавши дискрецію Уповноваженого органу, яким на сьогодні є Міністерство культури та стратегічних комунікацій.

	<p>Стаття 9. Управління державним підприємством «Мультимедійна платформа іномовлення України»</p> <p>1. Керівником МПУ є генеральний директор, який призначається на конкурсній основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері забезпечення інформаційного суверенітету України. Генеральний директор у межах повноважень відповідно до Статуту МПУ самостійно здійснює керівництво й несе повну відповідальність за підготовку програм та управління МПУ.</p> <p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 31. Наглядова рада суб'єкта у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа</p> <p>10. До повноважень наглядової ради належить призначення та дострокове припинення повноважень керівника суб'єкта у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа, затвердження програмної концепції мовлення, розгляд скарг на діяльність суб'єкта, затвердження річних звітів про діяльність, а також інші повноваження, передбачені статутом суб'єкта у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа.</p>	
<p>Decisions on dismissal of the head of management or the members of the management board of public service media providers before the end of their term of office shall be duly justified, may be taken only exceptionally where they no longer fulfil the conditions required for the performance of their duties according to criteria laid down in advance at national level, shall be subject to prior notification to the persons concerned and shall include the possibility of judicial review.</p> <p>Рішення про звільнення керівника або членів правління провайдера публічних медіа до закінчення терміну їхніх повноважень має бути належним чином обґрунтованим, ухвалюватися лише у виняткових випадках, коли вони більше не відповідають умовам,</p>	<p>Закон України «Про суспільні медіа України»</p> <p>Стаття 12. Правління НСТУ</p> <p>У разі невиконання вимог, встановлених цією частиною, Наглядова рада НСТУ зобов'язана на найближчому засіданні припинити повноваження голови або відповідного члена правління НСТУ.</p> <p>Про затвердження положення про правління акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»</p>	<p>Загальне трудове законодавство, що поширюються на органи управління публічними медіа та суб'єкта у сфері парламентського мовлення, а також умови контрактів членів правління НСТУ визначають загальні підстави для звільнення з посади та можливість судового перегляду рішень про таке звільнення. Спеціальні норми медійного законодавства не встановлюють додаткових дискреційних підстав для такого звільнення.</p>

<p>необхідним для виконання своїх обов'язків, відповідно до критеріїв, заздалегідь визначених на національному рівні, підлягати попередньому повідомленню зацікавлених осіб і передбачати можливість судового оскарження.</p>	<p>V. Порядок та підстави дострокового припинення повноважень голови та членів правління</p> <p>Додаткова угода №2 до контракту з головою правління акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України»</p> <p>6.6. Повідомлення про дострокове припинення. Сторона, що вимагає або ухвалює рішення щодо дострокового припинення трудових відносин, повинна попередити іншу Сторону про заплановану дату його припинення щонайменше за один місяць. Повідомлення про дострокове припинення не надається, якщо дострокове припинення зумовлено суттєвим порушенням трудових обов'язків Головою правління.</p> <p>Кодекс законів про працю України</p> <p>Стаття 36. Підстави припинення трудового договору</p> <p>Стаття 39. Розірвання строкового трудового договору з ініціативи працівника</p> <p>Спори про дострокове розірвання трудового договору вирішуються в загальному порядку, встановленому для розгляду трудових спорів.</p>	
<p>3. Member States shall ensure that funding procedures for public service media providers are based on transparent and objective criteria laid down in advance. Those funding procedures shall guarantee that public service media providers have adequate, sustainable and predictable financial resources corresponding to the fulfilment of and the capacity to develop within their public service remit. Those financial resources shall be such that the editorial independence of public service media providers is safeguarded.</p> <p>3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб процедури фінансування провайдерів публічних медіа</p>	<p>Закон України «Про суспільні медіа України»</p> <p>Стаття 14. Джерела фінансування НСТУ</p> <p>3. Держава забезпечує належне фінансування НСТУ, яке передбачається окремим рядком у Державному бюджеті України та становить не менше 0,2 відсотка видатків загального фонду Державного бюджету України за попередній рік.</p> <p>Закон України «Про медіа»</p>	<p>Частково враховано. НСТУ та МПІУ мають гарантовані частки від видатків державного бюджету для фінансування владної діяльності, що має дозволяти їм мати передбачувані обсяги фінансових ресурсів для того, аби провадити власну діяльність. Втім, НСТУ жодного разу протягом років своєї діяльності не отримувало повноцінного бюджету. Ефективність норм щодо фінансування місцевих публічних аудіовізуальних медіа та медіа громад ще не була визначена на практиці, тож рано стверджувати чи запропонована Законом «Про медіа» модель їх фінансування буде достатньою. Норми про фінансування парламентського мовника на</p>

ґрунтувалися на прозорих та об'єктивних критеріях, встановлених заздалегідь. Ці процедури фінансування повинні гарантувати, що провайдери публічних медіа матимуть адекватні, стійкі та передбачувані фінансові ресурси, що відповідають виконанню та розвитку в рамках обов'язку надавати публічні послуги. Ці фінансові ресурси мають бути такими, щоб гарантувати редакційну незалежність провайдерів публічних медіа.

Стаття 30. Особливості функціонування місцевих публічних аудіовізуальних медіа

2. Суб'єкти у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа не можуть мати на меті отримання прибутку.

Орган місцевого самоврядування, який є засновником суб'єкта у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа, зобов'язаний забезпечити його фінансування в обсязі витрат, необхідних для:

- 1) оплати праці і виплати нарахувань на заробітну плату;
- 2) виготовлення програм відповідно до програмної концепції мовлення;
- 3) виплати винагороди за використання об'єктів авторських прав та об'єктів суміжних прав;
- 4) оплати електронних комунікаційних послуг та послуг із радіочастотного моніторингу;
- 5) оренди приміщень та оплати комунальних послуг;
- 6) оновлення обладнання.

Керівник суб'єкта у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа щорічно у строки, визначені органом місцевого самоврядування, подає на розгляд цього органу обґрунтований бюджет на наступний рік з відповідними розрахунками. Скорочення бюджету можливе за умови збереження здатності відповідного медіа виконувати вимоги, визначені цим Законом та ліцензією на мовлення.

Суб'єкти у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа можуть отримувати додаткове фінансування з будь-яких джерел, не заборонених законодавством, з урахуванням вимог цього Закону.

Стаття 32. Особливості функціонування аудіовізуальних медіа громад

3. Аудіовізуальні медіа громад можуть фінансуватися за рахунок коштів державного бюджету, місцевих бюджетів та

сьогодні відсутні у законодавстві, що ставить під сумнів загальну прозорість його діяльності.

Для повної відповідності ЕМФА, слід **забезпечити належне фінансування НСТУ в рамках затверджених на рівні законодавства сум, а також** (у разі його віднесення до кола публічних медіа) **законодавчо врегулювати діяльність парламентського мовника**, забезпечивши його передусім редакційну незалежність та виконання ним його публічної функції (див. параграф 29 Преамбули до ЕМФА) перед наданням більших гарантій незалежності фінансової.

Альтернативою також може бути зміна моделі фінансування публічних медіа задля стабільності їх функціонування, зокрема з урахуванням параграфу 31 Преамбули до ЕМФА (*«Бажано, щоб таке фінансування визначалося і виділялося на багаторічній основі, відповідно до повноважень публічних мовників, щоб уникнути ризику неправомірного впливу щорічних бюджетних переговорів»*).

	<p>бюджетних установ. Державні органи та органи місцевого самоврядування можуть створювати спеціальні бюджетні програми для підтримки розвитку аудіовізуальних медіа громад.</p> <p>Закон України «Про систему іномовлення України»</p> <p>Стаття 10. Джерела фінансування системи державного іномовлення</p> <p>1. Держава забезпечує належне фінансування системи державного іномовлення, яке передбачається окремим рядком у Державному бюджеті України та становить не менш як 0,06 відсотка видатків загального фонду Державного бюджету України за попередній рік.</p>	
<p>4. Member States shall designate one or more independent authorities or bodies, or put in place mechanisms free from political influence by governments, to monitor the application of paragraphs 1, 2 and 3. The results of that monitoring shall be made available to the public.</p> <p>4. Держави-члени мають призначити один або декілька незалежних органів чи установ, або створити механізми, вільні від політичного впливу з боку урядів, для моніторингу застосування пунктів 1, 2 і 3 цієї статті. Результати такого моніторингу повинні бути доступними для громадськості.</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 90. Повноваження Національної ради</p> <p>1. Національна рада:</p> <p>35) здійснює офіційний моніторинг діяльності суб'єктів у сфері медіа у порядку, визначеному Національною радою;</p> <p>36) визначає порядок проведення перевірок, проводить перевірки суб'єктів у сфері медіа відповідно до цього Закону;</p> <p>...</p> <p>47) затверджує Порядок проведення конференцій громадських об'єднань та асоціацій, обрання членів Наглядової ради акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України» та припинення їхніх повноважень; розробляє та затверджує Порядок проведення конференцій громадських об'єднань та обрання членів наглядових рад підприємств, що здійснюють муніципальне публічне мовлення, Типовий статут суб'єкта у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа та Типовий трудовий контракт із керівником суб'єкта у сфері місцевих публічних аудіовізуальних медіа.</p>	<p>Не враховано. Пропонується надати цей функціонал Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення як незалежному регуляторові у сфері медіа, що не є дотичним до механізмів функціонування публічних медіа і виконує, згідно з чинним законодавством, функцію допомоги у їх становленні та діяльності.</p>

<p><i>Article 6</i> Duties of media service providers 1. Media service providers shall make easily and directly accessible to the recipients of their services up-to-date information on:</p> <p><i>Стаття 6</i> Обов'язки провайдерів медіапослуг 1. Провайдери медіапослуг повинні забезпечувати отримувачам своїх послуг легкий і безпосередній доступ до актуальної інформації про:</p>		<p>Загалом положення щодо прозорості власності є достатньо розвиненими в українському законодавстві, однак для досягнення повної відповідності з ЕМФА буде потреба поширити окремі положення щодо прозорості на всі типи медіа.</p>
<p>(a) their legal name or names and contact details; (a) їхню юридичну назву або імена та контактні дані;</p>	<p>Закон України «Про медіа» Стаття 37. Вихідні дані</p> <p>1. Суб'єкти у сфері лінійних медіа зобов'язані повідомляти вихідні дані у такий спосіб: 3) розміщувати на своєму вебсайті (за наявності) інформацію про суб'єкта, у тому числі його повне найменування, поштову адресу, телефон, адресу електронної пошти, ідентифікатор медіа в Реєстрі.</p> <p>3. Суб'єкти у сфері нелінійних медіа зобов'язані оприлюднювати та регулярно оновлювати на своєму вебсайті (у відповідному додатку) такі вихідні дані: 1) офіційна (зареєстрована) назва нелінійного медіа; 2) поштова адреса, телефон, адреса електронної пошти суб'єкта; 3) ідентифікатор нелінійного медіа в Реєстрі.</p> <p>4. Суб'єкти у сфері друкованих медіа зобов'язані у кожному випуску друкованого медіа повідомляти такі вихідні дані: 1) офіційна або зареєстрована назва друкованого медіа; 5) поштова адреса, телефон, адреса електронної пошти суб'єкта;</p>	<p>Враховано. Закон «Про медіа» містить загальну вимогу до всіх медіа щодо розміщення їхнього повного найменування та контактних даних.</p>

	<p>6) ідентифікатор друкованого медіа в Реєстрі (у разі реєстрації такого медіа).</p> <p>5. Зареєстровані суб'єкти у сфері онлайн-медіа зобов'язані оприлюднювати та регулярно оновлювати на своєму вебсайті (у своєму онлайн-профіль) такі вихідні дані:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) офіційна (зареєстрована) назва онлайн-медіа; 2) поштова адреса, телефон, адреса електронної пошти суб'єкта; 3) ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі. 	
<p>(b) the name or names of their direct or indirect owner or owners with shareholdings enabling them to exercise influence on the operation and strategic decision making, including direct or indirect ownership by a state or by a public authority or entity;</p> <p>(b) ім'я або імена їхнього прямого чи опосередкованого власника або власників, які володіють часткою, що дозволяє їм впливати на діяльність та прийняття стратегічних рішень, включаючи пряме чи опосередковане володіння державою або державним органом чи установою;</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 35. Обов'язки суб'єктів у сфері медіа щодо організації надання медіасервісів</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Суб'єкти у сфері медіа зобов'язані: 2) подавати Національній раді відомості про структуру власності, заяви про внесення змін до Реєстру та оновлені відомості про структуру власності у випадках, встановлених статтею 26 цього Закону; 3) розміщувати актуальні відомості про свою структуру власності на своєму вебсайті (у разі його наявності) у випадках, встановлених статтею 26 цього Закону. <p>Стаття 26. Відомості про структуру власності</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Суб'єкти у сфері аудіовізуальних медіа ..., крім суб'єктів, які здійснюють діяльність як фізичні особи-підприємці, зобов'язані: <ol style="list-style-type: none"> 1) у випадках, передбачених цим Законом, подавати до Національної ради відомості про структуру власності та оновлені відомості про структуру власності за формою, що встановлюється Національною радою; 2) розміщувати актуальні відомості про структуру власності на своєму вебсайті (за наявності)... 2. Інші суб'єкти у сфері медіа зобов'язані подавати до Національної ради відомості про структуру власності на 	<p>Частково враховано. На сьогодні лише суб'єкти у сфері аудіовізуальних медіа (телемовники та радіомовники) мають оприлюднювати на власному сайті свою структуру власності, яка містить інформацію про усіх ключових учасників суб'єкта (тих, хто мають частку у понад 2%).</p> <p>Цей обов'язок або ж вимогу оприлюднювати інформацію про власників, що можуть впливати на прийняття рішень в медіа треба буде поширити на друковані та онлайн-медіа.</p>

	вимогу Національної ради у випадках, передбачених цим Законом.	
(c) the name or names of their beneficial owner or owners as defined in Article 3, point (6), of Directive (EU) 2015/849; (с) ім'я або імена їхнього бенефіціарного власника або власників, як визначено в пункті (6) статті 3 Директиви (ЄС) 2015/849;		Частково враховано. З аналогічних причин треба буде поширити цю вимогу на друковані та онлайн-медіа.
(d) the total annual amount of public funds for state advertising allocated to them and the total annual amount of advertising revenues received from third-country public authorities or entities. (d) загальний річний обсяг виділених їм публічних коштів на державну рекламу та загальний річний обсяг доходів від реклами, отриманих від публічних органів або організацій третіх країн.		Не враховано. Цю вимогу треба буде запровадити в українське законодавство шляхом внесення змін до медійного або рекламного законодавства, після встановлення у законодавстві поняття «державної реклами», що відповідатиме дефініції у статті 2 ЕМФА («розміщення, просування, публікацію або розповсюдження в будь-яких медіа або на онлайн-платформі рекламного або саморекламного повідомлення, публічного оголошення або інформаційної кампанії, як правило, за плату або за будь-яку іншу винагороду, державним органом або установою, в інтересах або від імені державного органу або установи»).
2. Member States shall entrust national regulatory authorities or bodies or other competent authorities or bodies with the development of national media ownership databases containing the information set out in paragraph 1. 2. Держави-члени мають доручити національним регуляторним органам або установам або іншим компетентним органам розробку національних баз даних про власників медіа, що містять інформацію, зазначену в пункті 1.	Закон України «Про медіа» Стаття 68. Реєстр суб'єктів у сфері медіа 5. Відомості, що містяться в Реєстрі, крім даних, що не підлягають оприлюдненню: 1) є відкритими і загальнодоступними; 2) надаються на запит відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації». 6. До Реєстру вносяться такі відомості про всіх суб'єктів у сфері медіа, що отримали ліцензію або зареєстровані	Частково враховано. Попри відсутність в Україні будь-якої специфічної бази даних щодо власності суб'єктів у сфері медіа, ця інформація міститиметься у Реєстрі суб'єктів у сфері медіа. Цей захід дозволяється пунктом 33 Преамбули до ЕМФА, що надає державам-членам гнучкість у вирішенні питання про те, який орган чи установа відповідатимуть за розробку таких баз даних про медіавласність. Тож після початку роботи Реєстр міститиме інформацію про контактні дані та кінцевих бенефіціарних власників усіх медіа, а також про структуру власності аудіовізуальних медіа.

	<p>Національною радою, а також про зареєстровані іноземні лінійні медіа:</p> <p>1) відомості, що передбачені статтями 52, 58 для ліцензіатів, статтею 63 для реєстрантів, статтею 66 для зареєстрованих іноземних лінійних медіа...</p>	<p>Для досягнення повної відповідності з ЕМФА слід поширити вимоги щодо розкриття ключових власників на всі типи медіа, а також додати до інформації, що міститиметься в Реєстрі, дані про суми отриманої державної реклами та доходи від реклами державних органів або афілійованих з державою підприємств, установ чи організацій.</p>
<p>3. Without prejudice to national constitutional law consistent with the Charter, media service providers providing news and current affairs content shall take measures that they deem appropriate with a view to guaranteeing the independence of editorial decisions. In particular, such measures shall aim to:</p> <p>3. Без шкоди для національного конституційного права, що відповідає цій Хартії, провайдери медіапослуг, які надають новини та інформацію про поточні події, повинні вживати заходів, які вони вважають за потрібне, з метою гарантування незалежності редакційних рішень. Зокрема, такі заходи повинні бути спрямовані на те, щоб:</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 35. Обов'язки суб'єктів у сфері медіа щодо організації надання медіасервісів</p> <p>2. Суб'єкти у сфері лінійних медіа зобов'язані затвердити та оприлюднити на своєму вебсайті (за наявності) редакційний статут, що містить вимоги до створення та поширення інформації, розроблені відповідно до вимог законодавства та стандартів журналістики.</p>	<p>Частково враховано. На сьогодні для теле- та радіомовників існує обов'язок оприлюднювати власні редакційні статuti, що мають визначати правила взаємодії щодо конфлікту інтересів та забезпечення свободи редакційних рішень від волі власника медіа. Рекомендація Єврокомісії, на яку міститься посилання в пункті 35 Преамбули до ЕМФА, розглядає внутрішні кодекси, хартії та інші подібні документи як допустимі для втілення цієї норми в життя. Втім, перелік, що міститься в згаданій рекомендації, не є вичерпним.</p> <p>Тому для виконання вимог ЕМФА щодо запровадження цієї норми доцільним є доповнення Закону «Про медіа» загальним обов'язком для медіа, що надають новинний контент та матеріали про поточні події, щодо гарантування внутрішньої редакційної свободи та розкриття будь-яких можливих конфліктів інтересів, що можуть вплинути на висвітлення ними новин.</p>
<p>(a) guarantee that editorial decisions can be taken freely within the established editorial line of the media service provider concerned; and</p> <p>(a) гарантувати, що редакційні рішення можуть вільно прийматися в межах встановленої редакційної політики відповідного провайдера медіапослуг; та</p>		<p>Частково враховано. Щодо обґрунтування — див. вище.</p>

<p>(b) ensure that any actual or potential conflicts of interest that might affect the provision of news and current affairs content are disclosed.</p> <p>(b) забезпечити розкриття будь-яких фактичних або потенційних конфліктів інтересів, які можуть вплинути на надання новин та інформації про поточні події</p>		<p>Частково враховано. Щодо обґрунтування — див. вище.</p>
<p><i>Article 7</i> National regulatory authorities or bodies 1. The national regulatory authorities or bodies shall ensure, where applicable by consulting or coordinating with other relevant authorities or bodies or, where relevant, self-regulatory bodies in their Member States, that this Chapter is applied.</p> <p><i>Стаття 7</i> Національні регуляторні органи або установи 1. Національні регуляторні органи або установи повинні забезпечити, де це можливо, шляхом консультацій або координації з іншими відповідними органами або установами або, де це можливо, саморегульованими організаціями у своїх державах-членах, застосування цього Розділу.</p>		<p>Частково враховано. Хоча в цілому порядок формування регулятора визнаний таким, що відповідає стандартам ЄС в рамках аналізу відповідності Закону України «Про медіа» Директиві ЄС про аудіовізуальні медіапослуги, наразі існує дві потенційні проблеми:</p> <ul style="list-style-type: none"> - порядок формування регулятора, який прямо згадано у Конституції. Оскільки Конституція України прямо визначає, які суб'єкти призначають членів регулятора, а також квоти, це залишає можливість для політичного інтересу при формуванні регулятора. Також, оскільки коло повноважень регулятора значно розширили, доцільною є зміна назви цього органу. Водночас, зміни до Конституції внести неможливо на час дії воєнного стану, що ускладнює реформу у цій сфері; - недофінансування регулятора. Наразі проблемою є низькі заробітні плати у членів регулятора (стаття 78), а також відсутність чітких законодавчих гарантій щодо цього в Законі.
<p>2. The national regulatory authorities or bodies shall be subject to the requirements set out in Article 30 of Directive 2010/13/EU in relation to the exercise of the tasks assigned to them by this Regulation.</p> <p>2. Національні регуляторні органи або установи повинні відповідати вимогам, викладеним у статті 30 Директиви 2010/13/ЄС, щодо виконання завдань, покладених на них цим Регламентом.</p>	<p>Розділ VI Закону України «Про медіа»</p>	
<p>3. Member States shall ensure that the national regulatory authorities or bodies have adequate financial, human and</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p>	<p>Частково враховано. На практиці заробітні плати членів регулятора є нижчими, ніж ті, що</p>

technical resources to carry out their tasks under this Regulation.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб національні регуляторні органи або установи мали адекватні фінансові, людські та технічні ресурси для виконання своїх завдань відповідно до цього Регламенту.

Стаття 78. Статус та оплата праці членів Національної ради

3. Оплата праці членів Національної ради повинна забезпечувати достатні матеріальні умови для незалежного виконання ними службових обов'язків, передбачених цим Законом, стимулювати сумлінну працю та гарантувати незалежність Національної ради у своїй діяльності.

4. Посадовий оклад члена Національної ради встановлюється в розмірі 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених на 1 січня календарного року. Посадовий оклад голови Національної ради встановлюється пропорційно до посадового окладу члена Національної ради з коефіцієнтом 1,3. Посадовий оклад першого заступника голови, заступника голови та відповідального секретаря Національної ради встановлюється пропорційно до посадового окладу члена Національної ради з коефіцієнтом 1,2.

Стаття 84. Апарат Національної ради

10. Оплата праці працівників апарату повинна забезпечувати достатні матеріальні умови для належного виконання ними службових обов'язків, забезпечувати добір до апарату Національної ради висококваліфікованих кадрів, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності, гарантувати незалежність діяльності Національної ради.

11. Розмір посадових окладів державних службовців апарату дорівнює трьом розмірам посадового окладу, встановленого Кабінетом Міністрів України для державних службовців, які займають відповідні посади Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Стаття 89. Фінансування Національної ради

1. Діяльність Національної ради фінансується з державного бюджету.

передбачені статтею 78 Закону через зупинку дії норм цієї статті окремим Законом. Відповідно, є потреба забезпечити додаткові гарантії того, що оклад буде виплачуватися в розмірі передбаченому статтею 78.

	<p>Держава забезпечує належне фінансування діяльності Національної ради, що забезпечує її незалежність. Фінансування передбачається окремим рядком у Державному бюджеті України та становить не менше 0,022 відсотка доходів загального фонду Державного бюджету України за попередній рік.</p> <p>2. Додатковими джерелами фінансування Національної ради, кошти яких зараховуються до спеціального фонду Національної ради, є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) кошти в обсязі не менше 4 відсотків фактичних надходжень від рентної плати за користування радіочастотним спектром України за поточний рік; 2) кошти міжнародної технічної допомоги; 3) інші джерела, не заборонені чинним законодавством України. <p>3. У Державному бюджеті України у видатках Національної ради на відповідний рік передбачаються видатки за такими окремими напрямками:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) регулювання та нагляд (контроль) у сфері медіа; 2) офіційний моніторинг діяльності суб'єктів у сфері медіа; 3) розроблення розрахунків щодо можливості та умов користування радіочастотним спектром для потреб мовлення, у тому числі для тимчасового мовлення; 4) розроблення Стратегії діяльності Національної ради (змін до неї) та Плану реалізації Стратегії; 5) проведення (замовлення) досліджень у сфері медіа, у тому числі досліджень потреб користувачів в отриманні інформації та досліджень, необхідних для розроблення Стратегії діяльності Національної ради (змін до неї) та Плану реалізації Стратегії; 6) проведення експертизи; 7) сплата внесків до міжнародних організацій регуляторних органів в аудіовізуальній сфері. 	
<p>4. Where needed for carrying out their tasks under this Regulation, Member States shall ensure that the national regulatory authorities or bodies are empowered to request</p>		

<p>the following persons to provide, within a reasonable period of time, information and data that are proportionate and necessary for carrying out the tasks under this Chapter:</p> <p>4. Якщо це необхідно для виконання завдань, передбачених цим Регламентом, держави-члени повинні забезпечити, щоб національні регуляторні органи або установи були уповноважені вимагати від зазначених нижче осіб надання протягом розумного періоду часу інформації та даних, які є пропорційними та необхідними для виконання завдань, передбачених цим Розділом:</p>		
<p>(a) the natural persons to whom or the legal persons to which this Chapter applies; and</p> <p>(a) фізичні особи або юридичні особи, на яких поширюється дія цього Розділу; та</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 91. Права Національної ради</p> <p>1. Національна рада з метою виконання своїх повноважень має право:</p> <p>...</p> <p>4) вимагати від юридичних чи фізичних осіб надання їй у визначені цим Законом або Національною радою строки, але не менш як упродовж 10 робочих днів, пояснень щодо вчинення такими особами порушення законодавства у сфері медіа та завірених в установленому законодавством порядку копій документів, пов'язаних з можливими порушеннями такими особами законодавства у сфері медіа; юридичні чи фізичні особи звільняються від надання пояснень та документів, що не пов'язані з фактами порушення такими особами законодавства у сфері медіа...</p>	<p>Враховано. Національну раду уповноважено запитувати доступ до інформації на виконання її повноважень від юридичних чи фізичних осіб, до яких безпосередньо застосовний медійний закон, а також тих, чия діяльність може бути актуальною для Національної ради в рамках виконання її повноважень.</p>
<p>(b) any other natural or legal person that, for purposes related to its trade, business or profession, might reasonably be in possession of such information and data.</p> <p>(b) будь-яка інша фізична або юридична особа, яка для цілей, пов'язаних з її торгівлею, бізнесом або професією, може обґрунтовано володіти такою інформацією та даними.</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 91. Права Національної ради</p> <p>1. Національна рада з метою виконання своїх повноважень має право:</p> <p>...</p>	<p>Враховано. Див. попередній коментар.</p>

	<p>2) отримувати безоплатно на свій запит від державних органів, органів місцевого самоврядування інформацію та документи, необхідні для виконання покладених на Національну раду повноважень, у тому числі статистичну та звітну інформацію;</p> <p>3) з метою отримання допомоги у встановленні особи, яка припустилась порушення вимог цього Закону, звертатися до державних органів, включаючи Національну поліцію України, Службу безпеки України, Державне бюро розслідувань, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції, Офіс Генерального прокурора, а також до підприємств та організацій, включаючи адміністраторів доменів, реєстраторів доменних імен, суб'єктів, провайдерів платформ спільного доступу до інформації, у тому числі іноземних...</p>	
<p><i>Article 18</i> Content of media service providers on very large online platforms 1. Providers of very large online platforms shall provide a functionality allowing recipients of their services to:</p> <p><i>Стаття 18</i> Контент провайдерів медіапослуг на дуже великих онлайн-платформах 1. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні забезпечити функціонал, що дозволяє отримувачам їхніх послуг:</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 23. Вимоги до провайдерів платформ спільного доступу до відео</p> <p>1. Провайдер платформи спільного доступу до відео зобов'язаний:</p> <p>1) розмістити умови користування сервісом платформи спільного доступу до відео на такій платформі та ознайомити з ними користувачів платформи;</p> <p>2) передбачити в умовах користування сервісом платформи спільного доступу до відео заборону на поширення програм, рекламної та користувацької інформації, яка порушує вимоги статей 36, 42, 119 цього Закону, а також вимоги законодавства про авторське право та суміжні права;</p> <p>4) впровадити прозорі та зрозумілі механізми оцінки та направлення провайдером платформи спільного доступу до відео звернень користувачів щодо інформації, розміщеної на такій платформі, що може порушувати вимоги законодавства та умови користування, механізми ефективного розгляду звернень та повідомлення користувачам про результати такого розгляду, а також забезпечити прозорий, простий та ефективний</p>	<p>Не враховано. Українське законодавство наразі не має поняття дуже великих онлайн-платформ. Такий суб'єкт має вводитися у національне законодавство разом з імплементацією Акта про цифрові послуги (DSA), який впроваджуватиме комплексне регулювання нових суб'єктів, встановлюватиме їх права і обов'язки. Серед обов'язків варто буде передбачити і обов'язки таких платформ щодо медіа.</p> <p>Стаття 23 Закону України «Про медіа» може бути доповнена відсильною нормою, яка міститиме положення про те, що платформи спільного доступу до відео, які одночасно є великими онлайн-платформами, мають додаткові обов'язки.</p>

	механізм оскарження дій провайдера платформи спільного доступу до відео щодо розгляду звернень користувачів; б) включати та впроваджувати в умовах користування сервісом платформи спільного доступу до відео вимоги щодо поширення рекламної інформації, встановлені законодавством, а також забезпечувати користувачам можливість зазначати, чи містить їхнє користувацьке відео рекламну інформацію;	
(a) declare that they are media service providers; (a) декларувати, що вони є провайдерами медіапослуг;		Не враховано. Див. попередній коментар.
(b) declare that they comply with Article 6(1); (b) заявляти, що вони дотримуються статті 6(1);		Не враховано. Див. попередній коментар.
(c) declare that they are editorially independent from Member States, political parties, third countries and entities controlled or financed by third countries; с) декларувати свою редакційну незалежність від держав-членів, політичних партій, третіх країн та організацій, які контролюються або фінансуються третіми країнами;		Не враховано. Див. попередній коментар.
(d) declare that they are subject to regulatory requirements for the exercise of editorial responsibility in one or more Member States and to oversight by a competent national regulatory authority or body or that they adhere to a co-regulatory or self-regulatory mechanism governing editorial standards that is widely recognised by and accepted in the relevant media sector in one or more Member States; (d) декларувати, що вони підпадають під регуляторні вимоги щодо здійснення редакційної відповідальності в одній або декількох державах-членах і перебувають під наглядом компетентного національного регуляторного органу або установи, або що вони приєдналися до механізму спільного регулювання або саморегулювання, який регулює редакційні стандарти,		Не враховано. Див. попередній коментар.

широко визнаний і прийнятий у відповідній сфері медіа в одній або декількох державах-членах;		
<p>(e) declare that they do not provide content generated by artificial intelligence systems without subjecting it to human review or editorial control;</p> <p>(e) заявляти, що не надають контент, створений системами штучного інтелекту, без перевірки або редакторського контролю з боку людини;</p>		Не враховано. Див. попередній коментар.
<p>(f) provide their legal name and contact details, including an email address, through which the provider of the very large online platform can communicate quickly and directly with them; and</p> <p>(f) надавати свою юридичну назву та контактну інформацію, включаючи адресу електронної пошти, за допомогою якої провайдер дуже великої онлайн-платформи може швидко і безпосередньо зв'язатися з ними; і</p>		Не враховано. Див. попередній коментар.
<p>(g) provide the contact details of the relevant national regulatory authorities or bodies or representatives of the co-regulatory or self-regulatory mechanisms referred to in point (d).</p> <p>(g) надавати контактні дані відповідних національних регуляторних органів або установ чи представників механізмів спільного регулювання або саморегулювання, зазначених у підпункті (d).</p>		Враховано частково. Це питання може бути вирішене для платформ спільного доступу до відео та платформ спільного доступу до інформації, які будуть віднесені до великих онлайн-платформ, в рамках підписання Меморандумів з Нацрадою.
Where there is reasonable doubt concerning the media service provider's compliance with point (d) of the first subparagraph, the provider of a very large online platform shall seek confirmation on the matter from the relevant national regulatory authority or body or the relevant co-regulatory or self-regulatory mechanism.		Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.

<p>За наявності обґрунтованих сумнівів щодо дотримання провайдером медіапослуг підпункту (d) першого абзацу, провайдер дуже великої онлайн-платформи повинен звернутися за підтвердженням з цього приводу до відповідного національного регуляторного органу або установи або відповідного механізму спільного регулювання чи саморегулювання.</p>		
<p>2. Providers of very large online platforms shall ensure that the information declared under paragraph 1, with the exception of the information set out in paragraph 1, first subparagraph, point (f), is made publicly available in an easily accessible manner on their online interface.</p> <p>2. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні забезпечити, щоб інформація, задекларована відповідно до пункту 1, за винятком інформації, викладеної в підпункті (f) першого абзацу пункту 1, була оприлюднена в легкодоступній формі на їхньому онлайн-інтерфейсі.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.</p>
<p>3. Providers of very large online platforms shall acknowledge receipt of declarations submitted pursuant to paragraph 1 and provide their contact details, including an email address, through which the media service provider can communicate directly and quickly with them. Providers of very large online platforms shall, without undue delay, indicate whether they accept or reject declarations submitted pursuant to paragraph 1.</p> <p>3. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні підтвердити отримання декларацій, поданих відповідно до пункту 1, і надати свої контактні дані, включаючи адресу електронної пошти, за допомогою якої провайдер медіапослуг може безпосередньо та швидко зв'язатися з ними.</p> <p>Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні без невиправданої затримки вказати, чи приймають або</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.</p>

<p>відхиляють вони декларації, подані відповідно до пункту 1.</p>		
<p>4. Where a provider of a very large online platform intends to take a decision to suspend the provision of its online intermediation services in relation to content provided by a media service provider that has submitted a declaration pursuant to paragraph 1 of this Article or a decision to restrict the visibility of such content, on the grounds that such content is incompatible with its terms and conditions, prior to such a decision to suspend or restrict visibility taking effect, it shall:</p> <p>4. Якщо провайдер дуже великої онлайн-платформи має намір прийняти рішення про призупинення надання своїх посередницьких послуг щодо контенту, наданого провайдером медіапослуг, який подав декларацію відповідно до пункту 1 цієї статті, або рішення про обмеження видимості такого контенту на тій підставі, що такий контент несумісний з його умовами надання послуг, до того, як таке рішення про призупинення або обмеження видимості набуде чинності, він повинен:</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.</p>
<p>(a) communicate to the media service provider concerned a statement of reasons as referred to in Article 4(1) of Regulation (EU) 2019/1150 and Article 17 of Regulation (EU) 2022/2065 for its envisaged decision to suspend or restrict visibility; and</p> <p>(a) прокомунікувати відповідному провайдеру медіапослуг заяву про причини, зазначені в статті 4(1) Регламенту (ЄС) 2019/1150 та статті 17 Регламенту (ЄС) 2022/2065, прийняття передбачуваного рішення про призупинення або обмеження видимості; та</p>		

(b) give the media service provider the opportunity to reply to the statement of reasons referred to in point (a) of the first subparagraph of this paragraph within 24 hours of receiving it or, in the case of a crisis as referred to in Article 36(2) of Regulation (EU) 2022/2065, within a shorter timeframe which allows the media service provider sufficient time to reply in a meaningful manner.

(b) надати провайдеру медіапослуг можливість відповісти на обґрунтування, зазначене в підпункті (a) першого абзацу цього пункту, протягом 24 годин з моменту його отримання або, у випадку кризи, про яку йдеться в статті 36(2) Регламенту (ЄС) 2022/2065, протягом коротшого періоду часу, який дає провайдеру медіапослуг достатньо часу для надання змістовної відповіді.

Where, following or in the absence of a reply as referred to in point (b) of the first subparagraph, the provider of a very large online platform takes a decision to suspend or restrict visibility, it shall inform the media service provider concerned without undue delay.

This paragraph shall not apply where providers of very large online platforms suspend the provision of their services in relation to content provided by a media service provider or restrict the visibility of such content in compliance with their obligations pursuant to Articles 28, 34 and 35 of Regulation (EU) 2022/2065 and Article 28b of Directive 2010/13/EU or with their obligations relating to illegal content pursuant to Union law.

Якщо після відповіді, зазначеної в пункті (b) першого абзацу цього пункту, або за її відсутності провайдер дуже великої онлайн-платформи приймає рішення про призупинення або обмеження видимості, він повинен повідомити про це відповідного провайдера медіапослуг без невиправданої затримки.

Цей пункт не застосовується, якщо провайдери дуже великих онлайн-платформ призупиняють надання

Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.

<p>своїх послуг щодо контенту, наданого провайдером медіапослуг, або обмежують видимість такого контенту відповідно до своїх зобов'язань згідно зі статтями 28, 34 і 35 Регламенту (ЄС) 2022/2065 і статтею 28b Директиви 2010/13/ЄС або відповідно до своїх зобов'язань щодо незаконного контенту згідно із законодавством Союзу.</p>		
<p>5. Providers of very large online platforms shall take all the necessary technical and organisational measures to ensure that complaints lodged by media service providers under Article 11 of Regulation (EU) 2019/1150 or Article 20 of Regulation (EU) 2022/2065 are processed and decided upon with priority and without undue delay. A media service provider may be represented by a body in the internal complaint-handling process referred to in those Articles.</p> <p>5. Провайдери дуже великих онлайн-платформ повинні вжити всіх необхідних технічних та організаційних заходів для забезпечення того, щоб скарги, подані провайдерами медіапослуг відповідно до статті 11 Регламенту (ЄС) 2019/1150 або статті 20 Регламенту (ЄС) 2022/2065, розглядалися та вирішувалися в пріоритетному порядку та без невиправданої затримки. У внутрішньому процесі розгляду скарг, зазначеному в цих статтях, провайдер медіапослуг може бути представлений органом.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.</p>
<p>6. Where a media service provider that has submitted a declaration pursuant to paragraph 1 considers that a provider of a very large online platform has repeatedly restricted or suspended, without sufficient grounds, the provision of its services in relation to content provided by the media service provider, the provider of a very large online platform shall engage in a meaningful and effective dialogue with the media service provider, at its request, in good faith with a view to finding an amicable solution, within a reasonable timeframe, for terminating unjustified</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.</p>

<p>restrictions or suspensions and avoiding them in the future. The media service provider may notify the outcome and the details of such a dialogue to the Board and to the Commission. The media service provider may request the Board to issue an opinion on the outcome of such a dialogue, including, where relevant, recommended actions for the provider of a very large online platform. The Board shall inform the Commission of its opinion.</p> <p>6. Якщо провайдер медіапослуги, який подав декларацію відповідно до пункту 1, вважає, що провайдер дуже великої онлайн-платформи неодноразово обмежував або призупиняв без достатніх підстав надання своїх послуг щодо контенту, який надається провайдером медіапослуги, провайдер дуже великої онлайн-платформи повинен добросовісно розпочати змістовний та ефективний діалог з провайдером медіапослуги на його запит, з метою пошуку дружнього рішення в розумні строки для припинення необґрунтованих обмежень або призупинень та їх уникнення в майбутньому. Провайдер медіапослуги може повідомити про результати і деталі такого діалогу Раду і Комісію. Провайдер медіапослуги може звернутися до Ради з проханням надати висновок щодо результатів такого діалогу, включаючи, за необхідності, щодо рекомендованих дій для провайдера дуже великої онлайн-платформи. Рада повинна поінформувати Комісію про свій висновок.</p>		
<p>7. Where a provider of a very large online platform rejects or invalidates a declaration by a media service provider submitted pursuant to paragraph 1 of this Article or where no amicable solution is found following a dialogue pursuant to paragraph 6 of this Article, the media service provider concerned may resort to mediation under Article 12 of Regulation (EU) 2019/1150 or to out-of-court dispute settlement under Article 21 of Regulation (EU) 2022/2065. The media service provider concerned may notify the</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.</p>

<p>Board of the outcome of that mediation or out-of-court dispute settlement.</p> <p>7. Якщо провайдер дуже великої онлайн-платформи відхиляє або визнає недійсною декларацію провайдера медіапослуг, подану відповідно до пункту 1 цієї статті, або якщо в результаті діалогу відповідно до пункту 6 цієї статті не знайдено дружнього рішення, відповідний провайдер медіапослуг може вдатися до медіації відповідно до статті 12 Регламенту (ЄС) 2019/1150 або до позасудового врегулювання спорів відповідно до статті 21 Регламенту (ЄС) 2022/2065. Відповідний провайдер медіапослуг може повідомити Раду про результати медіації або позасудового врегулювання спору.</p>		
<p>8. A provider of a very large online platform shall make publicly available on an annual basis detailed information on:</p> <p>(a) the number of instances in which it imposed any restriction or suspension on the grounds that the content provided by a media service provider that has submitted a declaration pursuant to paragraph 1 is incompatible with its terms and conditions;</p> <p>(b) the grounds for imposing such restrictions or suspensions, including the specific clauses in its terms and conditions with which the media service providers' content was deemed incompatible;</p> <p>(c) the number of dialogues with media service providers pursuant to paragraph 6;</p> <p>(d) the number of instances in which it rejected declarations submitted by a media service provider pursuant to paragraph 1 and the grounds for rejection;</p> <p>(e) the number of instances in which it invalidated a declaration submitted by a media service provider pursuant to paragraph 1 and the grounds for invalidation.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 18.</p>

<p>8.Провайдер дуже великої онлайн-платформи повинен щорічно оприлюднювати у відкритому доступі детальну інформацію про:</p> <p>(a) кількість випадків, коли він накладав будь-які обмеження або призупиняв послуги на підставі того, що контент, наданий провайдером медіапослуг, який подав декларацію відповідно до пункту 1, є несумісним з її умовами надання послуг;</p> <p>(b) підстави для запровадження таких обмежень або призупинень, включаючи конкретні пункти в його умовах надання послуг, з якими контент провайдерів медіапослуг був визнаний несумісним;</p> <p>(c) кількість діалогів з провайдерами медіапослуг відповідно до пункту 6;</p> <p>(d) кількість випадків відхилення декларацій, поданих провайдерами медіапослуг відповідно до пункту 1, та підстави для відхилення;</p> <p>(e) кількість випадків, коли він визнав недійсною декларацію, подану провайдером медіапослуг відповідно до пункту 1, та підстави для визнання її недійсною.</p>		
<p>9. With a view to facilitating the consistent and effective implementation of this Article, the Commission shall issue guidelines to facilitate the effective implementation of the functionality referred to in paragraph 1.</p> <p>9. З метою сприяння послідовному та ефективному виконанню цієї статті, Комісія має видати керівні принципи, що сприяють ефективному виконанню функціональних можливостей, зазначених у пункті 1.</p>		<p>Не застосовне до повної євроінтеграції.</p>
<p><i>Article 20</i> Right to customise the media offering</p>		<p>Не враховано. Частина обов'язків, що стосується суб'єктів, які надають користувацький інтерфейс будуть покладатися на онлайн-платформи, які</p>

1. Users shall have a right to easily change the configuration, including default settings, of any device or user interface controlling or managing access to and the use of media services providing programmes in order to customise the media offering in accordance with their interests or preferences in compliance with Union law. This paragraph shall not affect national measures implementing Article 7a or 7b of Directive 2010/13/EU.

2. When placing devices and user interfaces as referred to in paragraph 1 on the market, manufacturers, developers and importers shall ensure that such devices and user interfaces include a functionality enabling users to freely and easily change at any time their configuration, including default settings controlling or managing access to and use of the media services offered.

3. Manufacturers, developers and importers of devices and user interfaces as referred to in paragraph 1 shall ensure that the visual identity of media service providers to whose services their devices and user interfaces give access is consistently and clearly visible to the users.

4. Member States shall take appropriate measures to ensure that manufacturers, developers and importers of devices and user interfaces as referred to in paragraph 1 comply with paragraphs 2 and 3.

5. The Board shall foster cooperation between media service providers, standardisation bodies or any other relevant stakeholders in order to promote the development of harmonised standards related to the design of devices or user interfaces as referred to in paragraph 1 or to digital signals carried by such devices.

Стаття 20

Право налаштовувати медіапропозицію

1. Користувачі повинні мати право легко змінювати конфігурацію, включаючи налаштування за замовчуванням, будь-якого пристрою або користувацького інтерфейсу, що контролює або управляє доступом до і використанням медіапослуг, які

мають бути врегульовані законом-аналогом Акту про цифрові послуги.

Вимоги до суб'єктів, що є виробниками пристроїв чи надають користувацький інтерфейс і при цьому не підпадають під дію Акту про цифрові послуги мають регулюватися окремо. Серед варіантів можливого регулювання варто згадати:

- впровадження окремих положень у рамках закону-аналогу Акту про цифрові послуги, які визначатимуть таких суб'єктів та обсяг їх обов'язків;
- внесення змін до Цивільного кодексу України;
- розробка окремого закону, що регулюватиме виробників пристроїв;
- регулювання на рівні підзаконних нормативно-правових актів (постанови КМУ, технічні інструкції тощо).

<p>надають програми, для того, щоб налаштувати медіапропозицію відповідно до своїх інтересів або уподобань відповідно до законодавства Союзу. Цей пункт не впливає на національні заходи з імплементації статті 7а або 7b Директиви 2010/13/ЄС.</p> <p>2. При розміщенні на ринку пристроїв та користувацьких інтерфейсів, зазначених у пункті 1, виробники, розробники та імпортери повинні забезпечити, щоб такі пристрої та користувацькі інтерфейси включали функціональність, яка дозволяє користувачам вільно та легко змінювати в будь-який час їхню конфігурацію, включаючи налаштування за замовчуванням, що контролюють або керують доступом до і використанням пропонованих медіапослуг.</p> <p>3. Виробники, розробники та імпортери пристроїв та користувацьких інтерфейсів, зазначених у пункті 1, повинні забезпечити, щоб візуальна ідентичність провайдерів медіапослуг, до послуг яких надають доступ їхні пристрої та користувацькі інтерфейси, була послідовно і чітко видимою для користувачів.</p> <p>4. Держави-члени вживають належних заходів для забезпечення того, щоб виробники, розробники та імпортери пристроїв і користувацьких інтерфейсів, зазначених у пункті 1, дотримувалися положень пунктів 2 і 3.</p> <p>5. Рада заохочує співпрацю між провайдерами медіапослуг, органами стандартизації або будь-якими іншими відповідними зацікавленими сторонами з метою сприяння розробці гармонізованих стандартів, пов'язаних з дизайном пристроїв або користувацьких інтерфейсів, як зазначено в пункті 1, або з цифровими сигналами, що передаються такими пристроями.</p>		
<p><i>Article 21</i> National measures affecting media service providers</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p>	<p>В рамках попереднього коментаря слід наголосити, що пункт 60 Преамбули до EMFA</p>

1. Legislative, regulatory or administrative measures taken by a Member State that are liable to affect media pluralism or the editorial independence of media service providers operating in the internal market shall be duly justified and proportionate. Such measures shall be reasoned, transparent, objective and non-discriminatory.

Стаття 21

Національні заходи, що впливають на провайдерів медіапослуг

1. Законодавчі, регуляторні або адміністративні заходи, вжиті державою-членом, які можуть вплинути на плюралізм медіа або редакційну незалежність провайдерів медіапослуг, що діють на внутрішньому ринку, повинні бути належним чином обґрунтованими і пропорційними. Такі заходи повинні бути аргументованими, прозорими, об'єктивними та недискримінаційними.

Стаття 4. Свобода діяльності у сфері медіа

2. Будь-які обмеження зазначених свобод, у тому числі при прийнятті державними органами, органами місцевого самоврядування рішень, які забороняють або обмежують розповсюдження будь-якого медіа на території України, рішень про зупинення, анулювання або відмову у видачі ліцензій, про відмову у реєстрації суб'єкта у сфері медіа, можуть бути встановлені та застосовані лише на підставі закону, якщо це є необхідним у демократичному суспільстві, а відповідне обмеження є пропорційним (ненадмірним) щодо поставленої мети. Обмеження зазначених свобод може здійснюватися лише в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя. При впровадженні обмежень у сфері медіа державні органи, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи застосовують практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Стаття 71. Принципи діяльності Національної ради

2. Національна рада здійснює державне регулювання та нагляд у сфері медіа, базуючись на принципах пропорційності, прозорості та недискримінації, а саме:

1) дії та рішення Національної ради повинні бути необхідними і мінімально достатніми для досягнення основних завдань державної політики у сфері медіа, визначених цим Законом;

2) рішення Національної ради повинні бути належним чином обґрунтовані та повідомлені суб'єктам, яких вони стосуються, у строки та в порядку, передбачені цим Законом.

Стаття 87. Акти Національної ради

підкреслює застосування оцінки будь-якого заходу, що може вплинути на медійний плюралізм та редакційну незалежність на предмет критеріїв, закріплених у цій статті — від вимог щодо ліцензування та обмежень структури власності до застосування санкцій за порушення вимог законодавства. Оскільки кожен окремий випадок застосування законодавства до медіа також підлягатиме оцінці, ми сконцентруємося на відповідності критеріям обґрунтованості, прозорості, об'єктивності, пропорційності та недискримінаційності законодавчих норм, що можуть впливати на діяльність медіа.

Частково враховано. В цілому медійне законодавство враховує положення ЕМФА та закріплює аналогічні принципи аналізу будь-якого рішення, що може обмежити свободу вираження поглядів. Санкції за порушення законодавства є адекватними та варіюються залежно від впливу медіа на аудиторію. При цьому, співрегуляторні органи можуть впливати на тлумачення обмежень щодо контенту, закріплених у статті 36 Закону.

Водночас, більш проблемним є застосування до медіа регуляторних інструментів у інших сферах — зокрема санкційній та азартних ігор. Застосування санкцій як інструментів впливу на національні медіа не спостерігається з моменту повномасштабного вторгнення, однак подібні прецеденти у минулому, коли норми Закону України «Про санкції» застосовувалися до українських телеканалів залишається сумнівним з точки зору обґрунтованості. Також в практиці регулятора у сфері азартних ігор — КРАІЛ — були випадки застосування штрафу у розмірі 2,1 млн гривень щодо порушення газетою вимог щодо реклами, що є непропорційним та може

	<p>2. Акти індивідуальної дії Національної ради у своїй мотивувальній частині повинні містити:</p> <ol style="list-style-type: none">1) виклад установлених фактів, з настанням яких закон пов'язує повноваження Національної ради прийняти відповідний акт;2) обґрунтування рішення;3) юридичні підстави для ухвалення акта, а саме посилання на акти законодавства України або, за наявності, рішення суду, якими керувалася Національна рада при прийнятті акта;4) у рішенні про відмову у видачі ліцензії, про відмову у внесенні особи до Реєстру, про відмову у продовженні строку дії ліцензії повинні міститися додатково такі дані: детальні підстави для відмови, а саме обставини, з яких Національна рада виходила, приймаючи відповідне рішення; <p>нормативне обґрунтування прийнятого рішення, а саме посилання на норму закону України, відповідно до якої встановлені Національною радою обставини надають їй право прийняти відповідне рішення;</p> <p>обґрунтування надання переваги іншим учасникам. У разі прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії за підсумками конкурсного відбору в рішенні зазначається, чи мала особа, стосовно якої прийнято рішення про відмову, встановлені законом переваги на отримання ліцензії, чи мали інші особи такі самі або інші переваги, з яких міркувань виходила Національна рада, надаючи перевагу щодо видачі ліцензії переможцю конкурсу, а не заявникові.</p> <p>3. Національна рада інформує суб'єкта у сфері медіа про ухвалені щодо нього рішення або надсилає інші повідомлення шляхом направлення листа суб'єкту у сфері медіа на поштову та електронну адреси, які зазначено в Реєстрі, та повідомляє про це в електронному кабінеті відповідного суб'єкта.</p>	<p>призводити до закриття окремих друкованих та онлайн-медіа.</p> <p>Для досягнення повної відповідності Акту слід внести зміни до Закону України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» аби виключити положення, що можуть непропорційно вплинути на медіа. Окремо слід забезпечити адекватність застосування Закону «Про санкції» до кола суб'єктів, ним визначених, тобто обмежити випадки накладення санкцій на фізичних осіб-резидентів України та українських юридичних осіб, що є суб'єктами у сфері медіа.</p> <p>Також при запровадженні будь-яких інших законодавчих заходів, а також застосування вже наявних обмежень, що можуть вплинути на діяльність медіа, слід зважувати на вплив, що його запропоноване регулювання може вчинити на медійний плюралізм та редакційну свободу медіа. Застосування вже наявних контентних обмежень слід моніторити на предмет їх пропорційності.</p>
--	---	--

	<p>Закон України «Про санкції», Закон України «Про рекламу», Закон України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» та інші</p>	
<p>2. Any national procedure used for the purpose of adopting an administrative measure as referred to in paragraph 1 shall follow timeframes set out in advance. Such procedures shall be conducted without undue delay.</p> <p>2. Будь-яка національна процедура, що використовується з метою вжиття адміністративного заходу, зазначеного в пункті 1, повинна відповідати заздалегідь встановленим часовим рамкам. Такі процедури повинні проводитися без невинуватеної затримки.</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Статті 99-116 (регулювання процедур застосування заходів реагування щодо вчинення медіа порушень)</p> <p>Закон України «Про адміністративну процедуру» (набув чинності з 15.12.2023 року)</p> <p>Стаття 13. Своєчасність і розумний строк</p> <p>1. Адміністративний орган розглядає та вирішує справу, а також вчиняє процедурну дію та/або приймає процедурне рішення протягом розумного строку (у найкоротший строк, достатній для здійснення адміністративного провадження), але не пізніше граничних строків, визначених законом.</p> <p>2. Адміністративний орган вирішує справу своєчасно, а саме до настання обставин, за яких прийняття адміністративного акта може втратити актуальність.</p>	<p>Враховано. Закон України «Про медіа» та Закон України «Про адміністративну процедуру», положення яких поширюються на розгляд справ та застосування адміністративних заходів всіма регуляторами, чия діяльність може стосуватися медіа, передбачають процедури з чітко визначеними часовими проміжками для прийняття рішення щодо медіа.</p>
<p>3. Any media service provider subject to a regulatory or administrative measure as referred to in paragraph 1 that concerns it individually and directly shall have the right to appeal that measure before an appellate body. That body, which may be a court, shall be independent of the parties involved and of any external intervention or political pressure liable to jeopardise its independent assessment of matters coming before it. It shall have the appropriate expertise to enable it to carry out its functions effectively and in a timely manner.</p> <p>3. Будь-який провайдер медіапослуг, до якого застосовуються регуляторні або адміністративні заходи, зазначені в пункті 1, що стосуються його</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 87. Акти Національної ради</p> <p>16. Акти Національної ради індивідуальної дії можуть бути оскаржені до суду суб'єктами, щодо яких прийнято відповідний акт, а також іншими суб'єктами у випадках, коли такий акт порушує їх права, свободи або законні інтереси.</p> <p>Закон України «Про адміністративну процедуру»</p> <p>Стаття 79. Суб'єкт розгляду скарги</p>	<p>Враховано. Право на оскарження рішень, прийнятих щодо медіа, закріплене на конституційному та законодавчому рівні. Хоча можуть існувати загальні питання щодо незалежності судових органів, законодавство належно встановлює гарантії апеляційного оскарження.</p>

<p>індивідуально і безпосередньо, має право оскаржити ці заходи в апеляційному органі. Цей орган, який може бути судом, повинен бути незалежним від залучених сторін і від будь-якого зовнішнього втручання або політичного тиску, що може поставити під загрозу незалежну оцінку ним питань, які він розглядає. Він повинен мати належну експертизу, що дозволяє йому виконувати свої функції ефективно і своєчасно.</p>	<p>3. У разі відсутності адміністративного органу вищого рівня скарга щодо прийнятого адміністративного акта, процедурних рішень, дій чи бездіяльності адміністративного органу подається до того самого адміністративного органу, який прийняв адміністративний акт, вчинив процедурні дії та/або прийняв процедурне рішення чи допустив бездіяльність, що оскаржуються, якщо при ньому утворено комісію з розгляду скарг. Такий адміністративний орган має статус суб'єкта розгляду скарги.</p> <p>У разі якщо такий адміністративний орган не утворив комісію з розгляду скарг, скарга на адміністративний акт, процедурне рішення, дію чи бездіяльність адміністративного органу подається до суду відповідно до закону.</p>	
<p>4. Where a regulatory or administrative measure as referred to in paragraph 1 is likely to significantly affect the operation of media service providers in the internal market, the Board shall, on its own initiative, at the request of the Commission or upon a duly justified and reasoned request of a media service provider that is individually and directly affected by such a measure, draw up an opinion on the measure. Without prejudice to its powers under the Treaties, the Commission may issue its own opinion on the matter. The Board and the Commission shall make their opinions publicly available.</p> <p>5. For the purpose of drawing up an opinion under paragraph 4, the Board and, where applicable, the Commission may request relevant information from a national authority or body that has adopted a regulatory or administrative measure as referred to in paragraph 1 that affects a media service provider individually and directly. The national authority or body concerned shall provide that information without undue delay by electronic means.</p> <p>4. Якщо регуляторний або адміністративний захід, зазначений у пункті 1, може суттєво вплинути на діяльність провайдерів медіапослуг на внутрішньому ринку, Рада за власною ініціативою, на запит Комісії</p>		<p>Не застосовне до повної євроінтеграції.</p>

<p>або на належним чином обґрунтований і вмотивований запит провайдера медіапослуг, на якого такий захід може вплинути індивідуально і безпосередньо, має підготувати висновок щодо цього заходу. Без шкоди для своїх повноважень за Договорами, Комісія може підготувати власний висновок з цього питання. Рада і Комісія оприлюднюють свої висновки у відкритому доступі.</p> <p>5. З метою підготовки висновку відповідно до пункту 4, Рада і, де це застосовно, Комісія може запитати відповідну інформацію від національного органу або установи, який/а ухвалив/ла регуляторний або адміністративний захід, зазначений у пункті 1, що впливає на провайдера медіапослуг індивідуально і безпосередньо. Відповідний національний орган повинен надати цю інформацію без невинуватої затримки за допомогою електронних засобів.</p>		
<p><i>Article 22</i> Assessment of media market concentrations</p> <p>1. Member States shall lay down, in national law, substantive and procedural rules which allow for an assessment of media market concentrations that could have a significant impact on media pluralism and editorial independence. Those rules shall:</p> <p><i>Стаття 22</i> Оцінка концентрації на медіаринку</p> <p>1. Держави-члени встановлюють у національному законодавстві матеріальні та процесуальні норми, які дозволяють оцінювати концентрацію медіаринку, що може мати значний вплив на плюралізм медіа та редакційну незалежність. Ці правила повинні:</p>		<p>Не враховано. Чинне українське законодавство не містить норм щодо проведення окремої оцінки впливу концентрацій на медійному ринку на медійний плюралізм та редакційну незалежність. Чинні норми щодо застосування антимонопольного законодавства у сфері медіа є достатньо загальними та не враховують цих положень ЕМФА. Крім того, досі відбувається нормативна дискусія між Антимонопольним комітетом та Національною радою щодо того, як визначати межі ринків у сфері медіа.</p> <p>Частини перша та друга статті 22 Акта потребують повноцінного впровадження в українське законодавство на рівні або ж Закону «Про медіа» або Закону «Про захист економічної конкуренції». Наслідком їх впровадження має також стати посилення ролі медійного регулятора при концентраціях в медійному секторі.</p>
<p>(a) be transparent, objective, proportionate and non-discriminatory;</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>

<p>(a) бути прозорими, об'єктивними, пропорційними та недискримінаційними;</p>		
<p>(b) require the parties involved in such a media market concentration to notify the concentration in advance to the relevant national authorities or bodies or provide such authorities or bodies with appropriate powers to obtain information from those parties which is necessary to assess the concentration;</p> <p>(b) вимагати від сторін, що беруть участь у такій концентрації на медіаринку, заздалегідь повідомити про концентрацію відповідні національні органи або установи або надати їм відповідні повноваження для отримання від цих сторін інформації, необхідної для оцінки концентрації;</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>(c) designate the national regulatory authorities or bodies as the ones responsible for the assessment or ensure that they are substantively involved in the assessment;</p> <p>(c) призначити національні регуляторні органи або установи відповідальними за оцінку, або забезпечити їхню суттєву участь в оцінці;</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>(d) set out in advance objective, non-discriminatory and proportionate criteria for notifying such media market concentrations and for assessing the impact on media pluralism and editorial independence; and</p> <p>(d) заздалегідь встановити об'єктивні, недискримінаційні та пропорційні критерії для повідомлення про такі концентрації на медіаринку та для оцінки впливу на плюралізм медіа та редакційну незалежність; та</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>(e) specify in advance the timeframes for completing such assessments.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>

<p>(e) заздалегідь визначати часові рамки для проведення таких оцінок.</p>		
<p>The assessment of media market concentrations referred to in this paragraph shall be distinct from Union and national competition law assessments, including those provided for under merger control rules. It shall be without prejudice to Article 21(4) of Regulation (EC) No 139/2004, where applicable.</p> <p>Оцінка концентрації на медіаринку, про яку йдеться в цьому пункті, повинна відрізнятися від оцінок, передбачених законодавством Союзу та національним конкурентним законодавством, в тому числі від оцінок, передбачених правилами контролю за злиттями. Це не повинно завдавати шкоди статті 21(4) Регламенту (ЄС) № 139/2004, де це може бути застосовано.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>2. In an assessment of media market concentrations as referred to in paragraph 1, the following elements shall be taken into account:</p> <p>2. При оцінці концентрації на медіаринку, як зазначено в пункті 1, слід брати до уваги такі елементи:</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>(a) the expected impact of the media market concentration on media pluralism, including its effects on the formation of public opinion and on the diversity of media services and the media offering on the market, taking into account the online environment and the parties' interests in, links to or activities in other media or non-media businesses;</p> <p>(a) очікуваний вплив концентрації на медіаринку на плюралізм медіа, у тому числі на формування громадської думки та на різноманітність медіапослуг і медіапропозиції на ринку, беручи до уваги онлайн-середовище та інтереси, зв'язки або діяльність сторін в інших медійних або немедійних бізнесах;</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>

<p>(b) the safeguards for editorial independence, including the measures taken by media service providers with a view to guaranteeing the independence of editorial decisions;</p> <p>(b) гарантії редакційної незалежності, в тому числі заходи, що вживаються провайдерами медіапослуг з метою гарантування незалежності редакційних рішень;</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>(c) whether, in the absence of the media market concentration, the parties involved in the media market concentration would remain economically sustainable, and whether there are any possible alternatives to ensure their economic sustainability;</p> <p>(c) чи за відсутності концентрації на медіаринку сторони, що беруть участь у концентрації, залишаться економічно стійкими, і чи існують можливі альтернативи для забезпечення їхньої економічної стійкості;</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>(d) where relevant, the findings of the Commission's annual rule of law report concerning media pluralism and media freedom; and</p> <p>(d) де це доречно, висновки щорічного звіту Комісії про верховенство права щодо плюралізму та свободи медіа; і</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>
<p>(e) where applicable, the commitments that any of the parties involved in the media market concentration might offer to safeguard media pluralism and editorial independence.</p> <p>(e) де це доречно, зобов'язання, які може запропонувати будь-яка зі сторін, що беруть участь у концентрації на медіаринку, для захисту плюралізму медіа та редакційної незалежності.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 22.</p>

3. The Commission, assisted by the Board, shall issue guidelines on the elements referred to in paragraph 2, points (a), (b) and (c).

4. Where a media market concentration is likely to affect the functioning of the internal market for media services, the national regulatory authority or body concerned shall consult the Board in advance on its draft assessment or draft opinion.

5. Within timelines to be established by the Board in its rules of procedure, the Board shall draw up an opinion on the draft assessment or draft opinion referred to in paragraph 4, taking into account the elements referred to in paragraph 2, and transmit that opinion to the national regulatory authority or body concerned and the Commission.

6. The national regulatory authority or body referred to in paragraph 4 shall take utmost account of the opinion referred to in paragraph 5. Where that national regulatory authority or body does not follow the opinion, fully or partially, it shall provide the Board and the Commission with a reasoned justification explaining its position within timelines to be established by the Board in its rules of procedure.

3. Комісія, за підтримки Ради, видає керівні принципи щодо елементів, зазначених у підпунктах (а), (b) і (c) пункту 2.

4. Якщо концентрація на медіаринку може вплинути на функціонування внутрішнього ринку медіапослуг, національний регуляторний орган або установа, якого/ї це стосується, повинен/на заздалегідь проконсультуватися з Радою щодо проекту оцінки або проекту висновку.

5. У строки, встановлені Радою в її регламенті, Рада повинна підготувати висновок щодо проекту оцінки або проекту висновку, згаданого в пункті 4, беручи до уваги елементи, згадані в пункті 2, і передати цей висновок відповідному національному регуляторному органу або установі та Комісії.

Не застосовне до повної євроінтеграції.

<p>6. Національний регуляторний орган або установа, зазначений/а в параграфі 4, повинен/на максимально враховувати висновок, зазначений в пункті 5. Якщо національний регуляторний орган або установа не погоджується з висновком, повністю або частково, він/вона повинен/на надати Раді та Комісії обґрунтування з поясненням своєї позиції у строки, встановлені Радою у своєму регламенті.</p>		
<p><i>Article 24</i> Audience measurement 1. Providers of audience measurement systems shall ensure that their audience measurement systems and the methodology used by their audience measurement systems comply with the principles of transparency, impartiality, inclusiveness, proportionality, non-discrimination, comparability and verifiability.</p> <p><i>Стаття 24</i> Вимірювання аудиторії 1. Провайдери систем вимірювання аудиторії повинні гарантувати, що їхні системи вимірювання аудиторії та методологія, яку вони використовують, відповідають принципам прозорості, неупередженості, інклюзивності, пропорційності, недискримінації, співставності (порівнювальності) та верифікованості.</p>		<p>Не враховано. Змістовні норми щодо вимірювання аудиторії та діяльності постачальників відповідних послуг відсутні в українському законодавстві. Єдина норма-виняток постулює принципи регулювання цієї сфери безпосередньо медіа.</p> <p>Принципи діяльності провайдерів послуг вимірювання аудиторії мають бути закріплені у законодавстві для гарантування медіа та рекламодавцям рівного доступу до інформації про частки аудиторії, що є ключовими для справедливого функціонування рекламного ринку.</p>
<p>2. Without prejudice to the protection of undertakings' trade secrets as defined in Article 2, point (1), of Directive (EU) 2016/943, providers of proprietary audience measurement systems shall provide, without undue delay and free of charge, to media service providers, to advertisers and to third parties authorised by media service providers and advertisers accurate, detailed, comprehensive, intelligible and up-to-date information on the methodology used by their audience measurement systems.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 24.</p>

<p>2. Без шкоди для захисту комерційної таємниці суб'єктів господарювання, як це визначено в пункті (1) статті 2 Директиви (ЄС) 2016/943, провайдери власних систем вимірювання аудиторії повинні без невиправданої затримки та безкоштовно надавати провайдерам медіапослуг, рекламодавцям та третім особам, уповноваженим провайдерами медіапослуг та рекламодавцями, точну, детальну, всеосяжну, зрозумілу та актуальну інформацію про методологію, яку використовують їхні системи вимірювання аудиторії.</p>		
<p>Providers of proprietary audience measurement systems shall ensure that the methodology used by their audience measurement systems and the way in which it is applied is independently audited once a year. At the request of a media service provider, a provider of a proprietary audience measurement system shall provide it with information on audience measurement results, including non-aggregated data, which relate to the media content and media services of that media service provider.</p> <p>Провайдери власних систем вимірювання аудиторії повинні забезпечити проведення незалежного аудиту методології, що використовується їхніми системами вимірювання аудиторії, та способу її застосування один раз на рік. На запит провайдера медіапослуги провайдер власної системи вимірювання аудиторії зобов'язаний надати йому інформацію про результати вимірювання аудиторії, в тому числі неагреговані дані, які стосуються медіаконтенту та медіапослуг цього провайдера медіапослуги</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 24.</p>
<p>This paragraph shall not affect the Union's data protection and privacy rules.</p> <p>Цей пункт не впливає на правила Союзу щодо захисту даних та конфіденційності.</p>		<p>Не враховано. Див. перший коментар до статті 24.</p>

<p>3. National regulatory authorities or bodies shall encourage providers of audience measurement systems to draw up, together with media service providers, providers of online platforms, their representative organisations and any other interested parties, codes of conduct or shall encourage providers of audience measurement systems to comply with codes of conduct jointly agreed and widely accepted by media service providers, their representative organisations and any other interested parties.</p> <p>3. Національні регуляторні органи або установи заохочують провайдерів систем вимірювання аудиторії розробляти спільно з провайдерами медіапослуг, провайдерами онлайн-платформ, їхніми представницькими організаціями та будь-якими іншими зацікавленими сторонами кодекси поведінки або заохочують провайдерів систем вимірювання аудиторії дотримуватися кодексів поведінки, спільно узгоджених і широко прийнятих провайдерами медіапослуг, їхніми представницькими організаціями та будь-якими іншими зацікавленими сторонами.</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 14. Сервіси та суб'єкти у сфері аудіовізуальних медіа</p> <p>6. Суб'єкти у сфері медіа безпосередньо, а також через створені ними господарські або громадські об'єднання, можуть встановити порядок, методику та інші параметри вимірювання та аналізу аудиторії телеканалів, радіоканалів, онлайн-медіа тощо, обирають організації, що здійснюють таке вимірювання, та можуть використовувати їх результати у своїй діяльності.</p> <p>7. Об'єднання суб'єктів у сфері аудіовізуальних медіа має право визначити організацію, що здійснює вимірювання та аналіз аудиторії телеканалів або радіоканалів. Створення та вступ (приєднання) до такого об'єднання, визначення єдиної організації, що здійснює вимірювання та аналіз аудиторії телеканалів або радіоканалів суб'єктів, які входять до об'єднання, не потребує отримання дозволу державних органів, у тому числі дозволу на узгоджені дії суб'єктів господарювання.</p> <p>Закон України «Про рекламу»</p> <p>Стаття 3-1. Спільне регулювання та саморегулювання у сфері реклами</p> <p>1. Держава відповідно до розділу VII Закону України «Про медіа» заохочує спільне регулювання та сприяє розвитку саморегулювання у сфері реклами, у тому числі щодо визначення вимог до реклами, шляхом прийняття кодексів (правил) створення та розповсюдження реклами, зокрема:</p> <p>...</p> <p>2) шляхом саморегулювання:</p> <p>...</p> <p>щодо інших питань.</p>	<p>Частково враховано. Закон України «Про рекламу» залишає відкритим коло питань, що можуть бути віднесені до саморегулювання для суб'єктів ринку, а також на рівні принципів постулює заохочення такого типу регулювання зі сторони держави, репрезентованої регулятором — Національною радою. Тож ця норма залишає простір для створення кодексів поведінки у сфері вимірювання аудиторії.</p> <p>Для забезпечення більшої відповідності EMFA слід чітко передбачити можливість запровадження саморегулювання з питань вимірювання аудиторій. Така система саморегулювання має бути визнана та заохочувана державою та враховувати вимоги частини другої статті 24 EMFA.</p>
<p>Codes of conduct as referred to in the first subparagraph of this paragraph shall be intended to promote the regular, independent and transparent monitoring of the effective achievement of their objectives and compliance with the</p>		<p>Частково враховано. Див. попередній коментар.</p>

<p>principles referred to in paragraph 1, including through independent and transparent audits.</p> <p>Кодекси поведінки, зазначені в першому абзаці цього пункту, повинні сприяти регулярному, незалежному та прозорому моніторингу ефективного досягнення їхніх цілей та дотримання принципів, зазначених у пункті 1, у тому числі шляхом проведення незалежних та прозорих аудитів.</p>		
<p>4. The Commission, assisted by the Board, may issue guidelines on the practical application of paragraphs 1, 2 and 3, taking into account, where appropriate, codes of conduct as referred to in paragraph 3.</p> <p>5. The Board shall foster the exchange of best practices related to the deployment of audience measurement systems through a regular dialogue between representatives of the national regulatory authorities or bodies, representatives of providers of audience measurement systems, representatives of media service providers, representatives of providers of online platforms and other interested parties.</p> <p>4. Комісія за підтримки Ради може видавати керівні принципи щодо практичного застосування пунктів 1, 2 і 3, беручи до уваги, де це доречно, кодекси поведінки, згадані в пункті 3.</p> <p>5. Рада має сприяти обміну найкращими практиками, пов'язаними з застосуванням систем вимірювання аудиторії, шляхом регулярного діалогу між представниками національних регуляторних органів або установ, представниками провайдерів систем вимірювання аудиторії, представниками провайдерів медіапослуг, представниками провайдерів онлайн-платформ та іншими зацікавленими сторонами.</p>		<p>Не застосовне до повної євроінтеграції.</p>
<p>Article 25</p>	<p>Закон України «Про рекламу»</p>	<p>Не враховано. Наразі у рекламному законодавстві, зокрема, регулюванні соціальної</p>

Allocation of public funds for state advertising and supply or service contracts

1. Public funds or any other consideration or advantage made available, directly or indirectly, by public authorities or entities to media service providers or providers of online platforms for state advertising or supply or service contracts concluded with media service providers or providers of online platforms shall be awarded in accordance with transparent, objective, proportionate and non-discriminatory criteria, made publicly available in advance by electronic and user-friendly means, and by means of open, proportionate and non-discriminatory procedures.

Стаття 25

Виділення публічних коштів на державну рекламу та контракти на постачання або надання послуг

1. Публічні кошти або будь-яка інша винагорода чи перевага, що надається прямо чи опосередковано державними органами або організаціями провайдером медіапослуг або провайдером онлайн-платформ за державну рекламу або контракти на постачання чи надання послуг, укладені з провайдерами медіапослуг або провайдерами онлайн-платформ, повинні надаватися відповідно до прозорих, об'єктивних, пропорційних та недискримінаційних критеріїв, заздалегідь оприлюднених у відкритому доступі за допомогою електронних і зручних для користувача засобів, а також за допомогою відкритих, пропорційних і недискримінаційних процедур.

Стаття 12. Соціальна реклама

1. Рекламодавцем соціальної реклами може бути будь-яка особа.

Під час виборчого процесу соціальна реклама не може розміщуватися за кошти державного або місцевих бюджетів, крім матеріалів, що розміщуються на замовлення виборчих комісій.

Заборона зазначення в рекламі посилань на рекламодавця та/або осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, за замовленням яких діє рекламодавець, а також на належні їм об'єкти права інтелектуальної власності не поширюється на такі випадки (крім згадувань у соціальній рекламі прізвищ, імен, по батькові фізичних осіб, які займають посади, визначені [пунктами 1, 4](#) частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції» під час виборчого процесу):

1) якщо рекламодавцем соціальної реклами є державний орган, орган місцевого самоврядування, міжнародна організація, міжнародне об'єднання, а також їх представництва, консульська установа іноземної держави, державний орган іноземної держави, представництво міжнародної організації, представництво міжнародного об'єднання;

4. Суб'єкти у сфері медіа — розповсюджувачі реклами, діяльність яких повністю або частково фінансується з державного або місцевих бюджетів, зобов'язані розміщувати соціальну рекламу органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій безоплатно в обсязі не менше 5 відсотків ефірного часу, друкованої площі, відведених для реклами.

5. Суб'єкти у сфері медіа — розповсюджувачі реклами, діяльність яких повністю або частково фінансується з державного або місцевих бюджетів, зобов'язані надавати пільги при розміщенні соціальної реклами, рекламодавцем якої є заклади освіти, культури, охорони здоров'я, які утримуються

реклами відсутня вимога про повідомлення обсягу витрачених на таку рекламу коштів. Вимоги прозорості завершуються на маркуванні. Варто передбачити вимогу розкривати обсяги державного фінансування на вебсайтах держорганів, які є замовниками такої реклами або в інший зручний спосіб, аби забезпечити принцип прозорості.

У виборчому законодавстві та Законі про референдуми має передбачатися обов'язок розкривати обсяги коштів, витрачених на інформаційне забезпечення виборів та оприлюднювати їх на вебсайті ЦВК, яка є розпорядником державних коштів відповідно до Виборчого кодексу України.

У Законі «Про доступ до публічної інформації» варто згадати інформацію про кошти, витрачені на рекламу, інформаційне забезпечення як таку, що є публічною і доступ до якої не може бути обмежений.

У Законі України «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста» варто прописати обов'язок оприлюднювати інформацію про суми коштів, виділених на підтримку медіа та детальну інформацію щодо бенефіціарів та процедури розподілення таких коштів. Також варто закріпити принципи рівного доступу медіа до такої державної підтримки, її прозорість і пропорційність.

Постанову КМУ 1178 потрібно буде переглянути після зняття воєнного стану та внести зміни щодо обов'язку оприлюднення інформації про замовлення послуг інформаційного забезпечення/висвітлення (це не є державною таємницею і не становить особливої небезпеки

	<p>за рахунок державного або місцевих бюджетів, а також благодійні організації.</p> <p>Виборчий кодекс України</p> <p>Стаття 48. Загальне інформаційне забезпечення виборів</p> <p>4. Центральна виборча комісія за рахунок коштів державного бюджету може виготовляти та розповсюджувати, у тому числі за допомогою електронних (аудіовізуальних) та друкованих засобів масової інформації, інформаційні матеріали, що належать до загального інформаційного забезпечення виборів.</p> <p>5. На розповсюдження інформаційних матеріалів, що належать до загального інформаційного забезпечення виборів, поширюється законодавство про соціальну рекламу.</p> <p>Закон України «Про всеукраїнський референдум»</p> <p>Стаття 87. Загальне інформаційне забезпечення виборів</p> <p>4. На розповсюдження інформаційних матеріалів, що належать до загального інформаційного забезпечення всеукраїнського референдуму, поширюється законодавство про соціальну рекламу.</p> <p>Закон «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста»</p> <p>Стаття 3. Підстави та умови надання державної адресної підтримки суб'єктам у сфері медіа</p> <p>Державна адресна підтримка надається виключно суб'єктам у сфері медіа, які поширюють медіа для дітей та юнацтва, для осіб з інвалідністю, спеціалізовані наукові друковані медіа, що видаються науковими установами та закладами вищої освіти, медіа, які цілеспрямовано сприяють розвитку мов та культур національних меншин і корінних народів України, а також друковані медіа літературно-художнього напрямку.</p>	<p>для охоронюваних інтересів) навіть під час воєнного стану.</p>
--	--	---

	<p>Постанова КМУ від 12 жовтня 2022 р. № 1178 «Про затвердження особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування»</p> <p>Тендери на висвітлення діяльності ОДВ, ОМС, ДП і КП здійснюють відповідно до цієї постанови. Окремих вимог по співпраці з медіа нема, але воно кваліфікується як послуги (інформаційного забезпечення і висвітлення). Є обмеження на період дії воєнного стану.</p> <p>Звіт про договір про закупівлю, укладений без використання електронної системи закупівель відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2022 р. № 169 «Деякі питання здійснення оборонних та публічних закупівель товарів, робіт і послуг в умовах воєнного стану» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 25, ст. 1254), а також договір про закупівлю, всі додатки та зміни до нього оприлюднюються замовником протягом 90 днів з дня припинення або скасування правового режиму воєнного стану в Україні, якщо замовником не оприлюднено такий звіт, договір про закупівлю, всі додатки та зміни до нього до набрання чинності цією постановою;</p>	
<p>Member States shall seek to ensure that the overall yearly public expenditure allocated for state advertising is distributed to a wide plurality of media service providers represented on the market, taking into account the national and local specificities of the media markets concerned.</p> <p>Держави-члени повинні прагнути забезпечити, щоб загальні щорічні публічні витрати, виділені на державну рекламу, розподілялися між широким колом провайдерів медіапослуг, представлених на ринку, з урахуванням національної та місцевої специфіки відповідних медіаринків.</p>		<p>Не враховано. У Законі «Про державну підтримку медіа» прямо не згадується можливості рівного доступу до державної підтримки. Водночас, на рівні принципу рівність та плюралізм закріплені у Законі «Про медіа».</p>

<p>This Article shall not affect the awarding of public contracts and concession contracts under Union public procurement rules or the application of Union State aid rules.</p> <p>Ця стаття не впливає на укладення державних контрактів та концесійних договорів відповідно до правил публічних закупівель Союзу або на застосування правил Союзу щодо надання державної допомоги.</p>		<p>Не застосовне до повної євроінтеграції.</p>
<p>2. Public authorities or entities shall make publicly available by electronic and user-friendly means information on an annual basis about their public expenditure for state advertising. That information shall include at least the following:</p> <p>2. Публічні органи або організації повинні щорічно оприлюднювати за допомогою електронних та зручних для користувача засобів інформацію про витрачені ними публічні кошти на державну рекламу. Ця інформація повинна включати щонайменше такі деталі:</p>	<p>Постанова КМУ від 12 жовтня 2022 р. № 1178 «Про затвердження особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування»</p> <p>Повне оприлюднення договорів, але якщо це конфіденційна інформація на думку органу, то після зняття воєнного стану.</p>	<p>Частково враховано. Вимога враховується у частині замовлення послуг з висвітлення діяльності органів місцевого самоврядування та державних органів. Водночас, на час дії воєнного стану усі договори на закупівлю послуг можуть кваліфікуватися як конфіденційні і не оприлюднюються суб'єктами. Також немає жодних вимог щодо реклами та не згадується передвиборний процес.</p>
<p>(a) the legal names of the media service providers or the providers of online platforms from which services were purchased;</p> <p>(a) юридичні назви провайдерів медіапослуг або провайдерів онлайн-платформ, у яких були придбані послуги;</p>		<p>Частково враховано. Див. попередній коментар.</p>
<p>(b) where applicable, the legal names of the business groups of which any media service providers or providers of online platforms as referred to in point (a) are part; and</p> <p>(b) де це доречно, юридичні назви бізнес-груп, частиною яких є будь-які провайдери медіапослуг або провайдери онлайн-платформ, зазначені в підпункті (a); та</p>		<p>Частково враховано. Див. попередній коментар.</p>

<p>(c) the total annual amount spent and the annual amounts spent per media service provider or provider of an online platform.</p> <p>(c) загальну річну суму витрат та річні суми витрат на кожного провайдера медіапослуг або провайдера онлайн-платформи.</p>		<p>Частково враховано. Див. попередній коментар.</p>
<p>Member States may exempt subnational governments of territorial entities of less than 100 000 inhabitants, and entities controlled, directly or indirectly, by such subnational governments, from the obligation under point (b) of the first subparagraph.</p> <p>Держави-члени можуть звільнити регіональні (субнаціональні) уряди територіальних утворень з населенням менше 100 000 мешканців, а також організації, які прямо чи опосередковано контролюються такими урядами, від виконання зобов'язань, передбачених підпунктом (b) вище.</p>		<p>Не враховано. Немає обмежень щодо чисельності мешканців, оскільки вимога є загальною.</p>
<p>3. National regulatory authorities or bodies or other competent independent authorities or bodies in the Member States shall monitor and report annually on the allocation of state advertising expenditure to media service providers and to providers of online platforms based on the information listed in paragraph 2. Those annual reports shall be made publicly available in an easily accessible manner.</p> <p>3. Національні регуляторні органи або установи або інші компетентні незалежні органи в державах-членах повинні здійснювати моніторинг і щорічно звітувати про розподіл витрат на державну рекламу серед провайдерів медіапослуг і провайдерів онлайн-платформ на основі інформації, перерахованої в пункті 2, а також надавати відповідні звіти. Ці щорічні звіти повинні оприлюднюватися у легкодоступній формі.</p>	<p>Виборчий кодекс України</p> <p>Стаття 55. Порядок використання електронних (аудіовізуальних) засобів масової інформації</p> <p>5. Телерадіоорганізації за письмовими запитами Центральної виборчої комісії, територіальної виборчої комісії, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення зобов'язані надавати всю інформацію про виділення ефірного часу для проведення передвиборної агітації, а в разі необхідності — копії відповідних угод, платіжних документів та аудіо-, відеозаписи передач на відповідних носіях інформації.</p> <p>Стаття 86. Повноваження Центральної виборчої комісії щодо організації підготовки та проведення виборів Президента України</p> <p>2. Центральна виборча комісія, крім повноважень, визначених Законом України «Про Центральну виборчу комісію»:</p>	<p>Не враховано. Законодавство не передбачає обов'язку моніторити дотримання таких вимог і не покладає на національних регуляторів таких обов'язків.</p>

	<p>2) контролює використання виборчими комісіями, регіональними та територіальними представництвами Центральної виборчої комісії коштів державного бюджету із залученням до проведення перевірок працівників відповідних державних органів;</p>	
<p>In order to assess the completeness of the information on state advertising made available pursuant to paragraph 2, national regulatory authorities or bodies or other competent independent authorities or bodies in the Member States may request from the public authorities or entities referred to in the first subparagraph of paragraph 2 further information, including more detailed information on the application of the criteria and procedures referred to in paragraph 1.</p> <p>З метою оцінки повноти інформації про державну рекламу, наданої відповідно до пункту 2, національні регуляторні органи або установи або інші компетентні незалежні органи або установи в державах-членах можуть вимагати від публічних органів або організацій, зазначених у першому абзаці пункту 2, додаткову інформацію, включаючи більш детальну інформацію про застосування критеріїв і процедур, зазначених у пункті 1.</p>	<p>Закон України «Про медіа»</p> <p>Стаття 91. Права Національної ради</p> <p>1. Національна рада з метою виконання своїх повноважень має право:</p> <p>2) отримувати безоплатно на свій запит від державних органів, органів місцевого самоврядування інформацію та документи, необхідні для виконання покладених на Національну раду повноважень, у тому числі статистичну та звітну інформацію...;</p> <p>4) вимагати від юридичних чи фізичних осіб надання їй у визначені цим Законом або Національною радою строки, але не менш як упродовж 10 робочих днів, пояснень щодо вчинення такими особами порушення законодавства у сфері медіа та завірених в установленому законодавством порядку копій документів, пов'язаних з можливими порушеннями такими особами законодавства у сфері медіа; юридичні чи фізичні особи звільняються від надання пояснень та документів, що не пов'язані з фактами порушення такими особами законодавства у сфері медіа.</p>	<p>Частково враховано. Національна рада має право запитувати інформацію від юридичних та фізичних осіб, проте за відсутності вимоги вести таку документацію, немає єдиного формату для звітності, що ускладнюватиме процеси перевірки. Детальна інформація також може не зберігатися за відсутності такого обов'язку.</p> <p>ЦВК також має право звертатися за інформацією до своїх представництв та телерадіоорганізацій. Проте такі звернення обмежені виборчою сферою і не є повноцінною імплементацією цієї норми.</p>
<p>Where the monitoring, assessment and reporting are carried out by other competent independent authorities or bodies in the Member States, they shall keep the national regulatory authorities or bodies duly informed.</p> <p>Якщо моніторинг, оцінку та звітування здійснюють інші компетентні незалежні органи або установи в державах-членах, вони повинні належним чином інформувати національні регуляторні органи або установи.</p>		<p>Не враховано. Законодавство не передбачає обов'язку моніторити дотримання таких вимог і не покладає на національних регуляторів, за винятком ЦВК, таких обов'язків.</p>

**Лабораторія
Цифрової
Безпеки**